

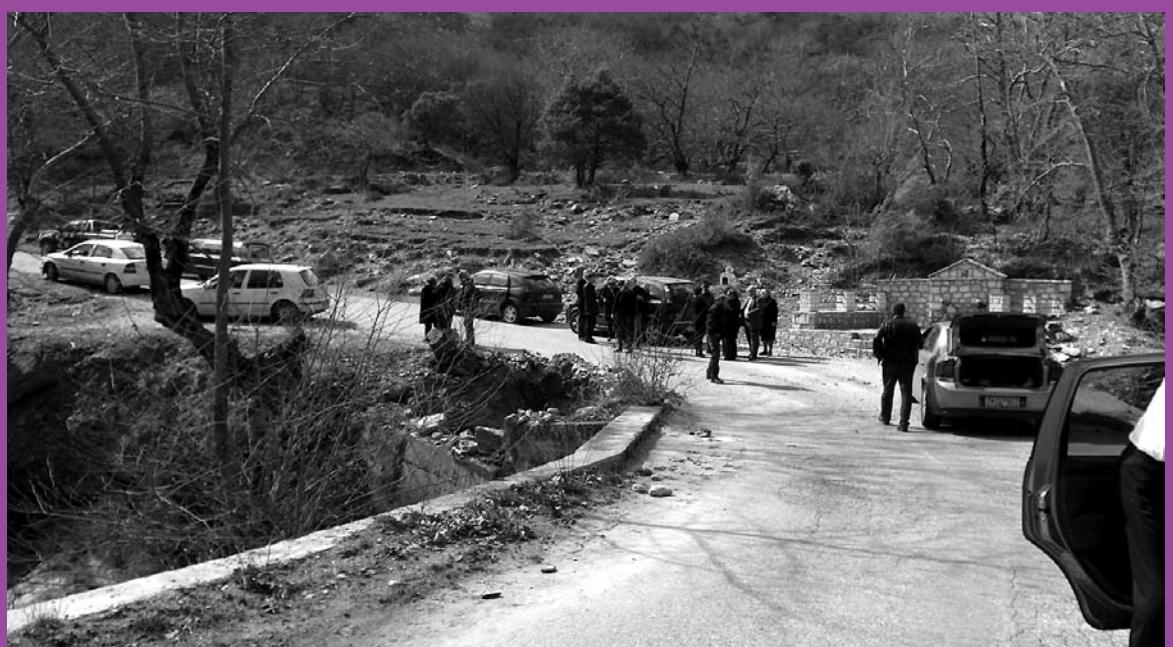

Γλαβάς^ο

ΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ

Ο καδένας που γνρνά στον
τόπο των δεν είναι νικητής.
Αλλά κανένας δεν είναι νικητής
σα δε γνρνά στον τόπο των

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΡΑΪΔΩΤΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2012
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 117

Μια εκδρομή είναι η ζωή μου
Με μαγική διαδρομή
Έγιναν φύλοι μου και οι εχθροί μου
Και τραγουδάμε με μια φωνή

Μια εκδρομή είναι η ζωή μου
Που θα τελειώσει κάποτε
Μα έπαιξα, γέλασα
Με την ψυχή μου
Και δεν κουράστηκα
Δεν έπληξα ποτέ

Ποιος αλήθεια είμαι εγώ και που πάω...

Αναρωτιόταν ο «Γ» στο προηγούμενο εξώφυλλο του.

Όλα όσα συνέβησαν και συμβαίνουν τον τελευταίο καιρό στην καθημερινότητα μας (σε ατομικό αλλά και σε κοινωνικό επίπεδο) δεν αναδεικνύουν απλώς την αγωνία που κρύβει το ρητορικό ερώτημα, αλλά το βαθάνιουν και το καθιστούν καίριο και ουσιαστικό. Από φιλοσοφικό γίνεται κάθε μέρα και πιο «χειροπιαστό».

Έτσι το συναντάμε κάθε μέρα όχι μόνο στα λόγια αλλά και στα βλέμματα ακόμα και των πλέον αισιόδοξων συνανθρώπων μας. Και το χειρότερο, ο φόβος που καιρό τώρα κατοικούσε μέσα μας, έχει γίνει πια τόσο μεγάλος και έντονος που αδυνατεί να κρυφτεί. Διακρίνεται μέσα στο βλέμμα μας και είναι κακός φόβος, γιατί είναι αόριστος, δεν συγκεκριμένοποιείται. Φοβάμαι χωρίς να ξέρω τι και άρα φοβάμαι τα πάντα. Φοβάμαι μη μου επιτεθεί, ποιός; Μη μου συμβεί, τί; Μήπως γίνω, πώς; Και καταλήγω να φοβάμαι το φόβο, να φοβάμαι ειμένα τον ίδιο.

Οι εφημερίδες, τα περιοδικά αλλά κυρίως τα καθημερινά τηλεοπτικά παράθυρα εντείνουν συνεχώς το φόβο μου με τα αντιφατικά, διφορούμενα και βεβαίως ύποπτα δημοσιεύματά τους και συζητήσεις τους. Αν διαλέξω τούτο θα καταστρέψω τη χώρα, αλλά κι εκείνο να διαλέξω η πτώχευση είναι βέβαιη και τρίτος δρόμος δεν υπάρχει (αιθεροβάμονες ή μήπως θαρραλέοι όσοι μιλάνε για το δρόμο της σύγκρουσης και της νέας συνολικής ανασυγκρότησης, αντί μιας βέβαιης καταστροφής λόγω μιας προ-αποφασισμένης υποταγής).

«Δεν είμαι σίγουρος πως η πτώχευση είναι η καταστροφή της Ελλάδας. Προσπαθώ να καταλάβω τι είναι αυτό που θα πτωχεύσει. Η Παιδεία των προσωπικών Πανεπιστημίων και της κομματικής συναλλαγής; Οι εφορίες της διαφθοράς; Τα νοσοκομεία με το φακελάκι; μήπως συντριβεί το πολιτικό μας σύστημα, αυτή η αποθήκη με ψεύτες, φαφλατάδες και ανεπάγγελτους; Θα αναγκαστεί ο Δημήτρης Ρέππας να γίνει οδοντογιατρός, ο Καραμανλής δικηγόρος και ο Βενιζέλος αδύνατος; Ποια, αλήθεια είναι η μεγάλη καταστροφή που φοβόμαστε;» (Κ. Βαξεβάνης)

Μήπως είναι καλύτερα να χάσουμε αυτά που θα χάσουμε για να βρούμε αυτά που έχουμε χάσει;

Να χάσουμε το εξαντλητικό 14ωρο στη δουλειά, το αποχαύνωνα στα «μεσημεριανά», τα ηθελημένα ψέματα στα ειδησεογραφικά παράθυρα, τα λουλούδια στο Ρέμο και να βρούμε το σπίτι μας, την αυλή μας τον κήπο μας, το ταβερνάκι μας, τον γείτονά μας, τον άνθρωπο, δηλαδή εμάς, τον εαυτό μας.

Μήπως να αλλάξουμε και τα θέλω μας, τις επιλογές μας, για να πάψει ν' αποτελεί κριτήριο η αναγνωρισμότητα, ο ωραίος και εμφανίσμος "κύριος Τίποτα", και να αναδειχτεί ο χρήσιμος στην κοινωνία μας, ο δημιουργός για τον πολιτισμό μας, ο επιστήμων για τη χώρα μας... Εν τέλει μήπως ήρθε η ώρα να αλλάξουμε τον κόσμο ξεκινώντας πρώτα απ' τον εαυτό μας, όπως έλεγε ο Μαχάτμα Γκάντι και ν' αρχίσουμε ν' αναζητάμε γύρω μας τους απλούς, τους πραγματικούς ανθρώπους;

«...στα καφενεία των χωριών να συζητάνε ξανά ποιο παιδί πρόκοψε και όχι ποιο πήγε σε ριάλιτι...»

Θέλω να πάψω να φοβάμαι...

Έλεγχος της "Τρόικας" στο ταμείο του συλλόγου με σκοπό την αποφυγή της "εξόδου από τα ακίνητα" και της "εισόδου στο ΔΝΤ".

«Το χωριό μας και τα μάτια μας...!»

Γράφει ο Θωμάς Μαντέλλος

Πόσες φορές αλήθεια- κυρίως τώρα με την οικονομική κρίση- δεν είπαμε τι καλύτερα θα ήταν να ζούσαμε στα χωριά μας, μακριά από τις «αγορές», τα spreads και τον καθημερινό βομβαρδισμό των μέσων ενημέρωσης; Ή πόσοι από εμάς δε σκέφτηκαν να ξανασπείρουν τους κήπους και τα χωράφια, αυτά που τα προηγούμενα χρόνια, μες στον υποτιθέμενο ευδαιμονισμό, τις φυευδαισθήσεις και την υπερκατανάλωση, τα αφήσαμε στην εγκατάλειψη;

Όμως τι είναι αυτό, που σε δύσκολες στιγμές, «τραβά» τον άνθρωπο στην πατρογονική γη και λειτουργεί ως καταφύγιο; Τι είναι αυτό που μας ελευθερώνει από τη μονότονη καθημερινότητα, το τσιμέντο που μας πλακώνει το μυαλό και την ψυχή και ανασαίνουμε ελεύθερα μακριά από την πνιγηρή ατμόσφαιρα της πόλης; Το χωριό μας ασφαλώς! Ποιο χωριό όμως; Σίγουρα αυτό που γεννηθήκαμε μεγαλώσαμε και μας άφησαν ανόθευτο οι προηγούμενες γενιές, χωρίς παρεμβάσεις που το τραυματίζουν ανεπανόρθωτα. Χωρίς φράγ-

ματα, ανεμογεννήτριες και φωτοβολταϊκά στις αυλές.

Κι όμως κάποιοι, στο όνομα της δήθεν ανάπτυξης και του υποσχόμενου κέρδους, επικροτούν τέτοιες πολιτικές, χωρίς να αναλογίζονται τις συνέπειες... Μα είναι δυνατόν να σκεφτόμαστε να εμποδίσουμε την ατέρμονη ροή του Γλαβά και του Γρεβενίτη, να «φυλακίσουμε» τον αέρα στον Κριάκουρα και τη Φούρκα με γεννήτριες ή να ανοίξουμε λεωφόρο στο Αγκάθι; Μα, αυτή τη μοναδικότητα και τη φυσική ομορφιά πρέπει να διαφυλάξουμε. Αυτή που άλλοι την αναζητούν και δεν την έχουν. Και

θα έρθουμε εμείς ως αυτόχειρες να διαπράξουμε εγκλήματα;

Οι σώφρονες γνωρίζουν ότι η φύση εμπνέει πειθαρχία και μετριοφροσύνη και ο άνθρωπος αισθάνεται τη μικρότητά του μπροστά στο μεγαλείο της. Φύση και άνθρωπος αλληλεξαρτώνται και αν ξεκόψουμε από το φυσικό, το αποτέλεσμα είναι η αλλοτρίωση και η φθορά. Όλοι μας παρατηρούμε όταν πηγαίνουμε στο χωριό, περπατώντας και αγναντεύοντας το μονοπάτια, πόσο ηρεμούμε και γαληνεύουμε,

ακολουθώντας εντελώς διαφορετικούς βιο-ρυθμούς απαλλαγμένοι από το άγχος και την πίεση.

Έρχεται λοιπόν ο καθένας-έτσι ξαφνικά- και προτείνει εκμετάλλευση αυτού του φυσικού μεγαλείου , υποσχόμενος κέρδη, θέσεις εργασίας και διάφορα άλλα. Τις περισσότερες φορές μάλιστα το λένε με πλάγιο τρόπο. Και κάποιοι από εμάς το βλέπουμε θετικά. Ότι τάχα μπορεί να κάνει τον τόπο καλύτερο. Δυστυχώς είναι η μεγαλύτερη ψευδαίσθηση. Όλα ξεκινούν

απ' την ανθρώπινη απληστία και την επιθυμία του κέρδους και προσπαθούν να βρουν αφελείς για να «επενδύσουν» σ' αυτό.

Ας είμαστε λοιπόν περισσότερο προσεκτικοί και ας προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε το χωριό μας αυτό που είναι χωρίς τεχνολογικά φτιασίδια που θα το κάνουν αγνώριστο. Ας αφήσουμε τους ελάχιστους αετούς και τα σαΐνια να πετούν ελεύθερα πάνω από τον Κριάκουρα, το τσάι να μοσχοβολάει στο Αγκάθι και τις πέρδικες να φτιάχνουν φωλιές στις Λάκκες.

πανό που έχει στηθεί στην γενέτειρα του (Τρίκαλα-συνοικία Αγία Μονή)

Ως «της ψυχής το παρακάτω» μας πήγε με τον πόνο και τη λεβεντιά που έβαλε στο τραγούδι μας. Δίπλα σε μια «στοίβα καλαμιές», «παρέα μ'εναν ήλιο», χορεύοντας «το ζεϊμπέκικο του Αρχάγγελου» στης «Κυρά-Ζωής» τα «πικροσάββατα» μας έβγαλε στο «δρόμο για τα Κύθηρα» μαθαίνοντάς μας «πως η ιστορία γίνεται σιωπή».

Μεθώντας με «ένα ποτήρι Θάνατο» έφυγε, λοιπόν, για «του αιώνα την παράγκα», αφήνοντας «της αυγής τα χρώματα» και τα «νυχτέρια» μας να γεμίζουν «καλοκαίρια και χειμώνες» με τη φωνή του...

«...Αλίμονο σ' αυτούς που δεν αγάπησαν....»

Η Γενική Συνέλευση

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή, 11 Μαρτίου 2012, στην αίθουσα του Συλλόγου, η τακτική (απολογιστική) Γενική Συνέλευση. Έγινε πλήρος ενημέρωση των μελών για την πλούσια δραστηριότητα του Συλλόγου το χρόνο που πέρασε και υποβλήθηκε

αναλυτικά η οικονομική διαχείριση. Ο Πρόεδρος της Συνέλευσης (Χαράλαμπος Καρακώστας) διάβασε την έκθεση της Ελεγκτικής Επιτροπής η οποία ομόφωνα πρότεινε την έγκριση της οικονομικής διαχείρισης από 20.2.11 μέχρι 7.3.12. Στη συνέχεια η Συνέλευση ενέκρινε ομόφωνα το διοικητικό και οικονομικό απολογισμό και απάλλαξε το Δ.Σ. των ευθυνών του.

Να σημειωθεί πως μετά την παραίτηση του μέλους του Δ.Σ. Μερόπης Καρακώστα (αντιεπιμενικοί λόγοι δεν της επιτρέπουν για μακρό χρονικό διάστημα να προσφέρει ουσιαστικά, όπως εξηγεί στην αίτησή της), την κενή θέση κατέλαβε ο Κώστας Δ. Αλειφτήρας, πρώτο αναπληρωματικό μέλος.

X.M.

Η παραίτηση της Μερόπης

Μετά από αίτημα του παραιτηθέντος μέλους του Δ.Σ. Μερόπης Καρακώστα-Παφύλη, δημοσιεύουμε την επιστολή τής παραίτησής της, γιατί, όπως λέει, δε θέλει ν' αφήσει ούτε ίχνος παρεμπνείας για την απόφασή της, η οποία οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στο ότι τον περισσότερο καιρό διαμένει μακριά απ' την έδρα του Συλλόγου.

Πέρασαν κιόλας 10 σχεδόν χρόνια συνεχούς παρουσίας μου στο Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Δέκα χρόνια πλούσιας πολιτιστικής δραστηριότητας του Συλλόγου, αποτέλεσμα μιας άριστης συνεργασίας με συγχωριανούς που μαζί πορευήκαμε όλα αυτά τα χρόνια.

Σήμερα, παρότι δε θα ήθελα να αποχωρήσω, καθόσον η συνεργασία και η σχέση μου με το παρόν Δ.Σ είναι άριστη, κρίνω ότι πρέπει να υποβάλω την παραίτησή μου, επειδή τον περισσότερο καιρό λείπω απ' την Αθήνα. Έτσι δε θα θέλα να παραμένω στο Δ.Σ. χωρίς να μπορώ να προσφέρω ουσιαστικά. Διαβεβαιώνω όμως όλα τα μέλη του Δ.Σ που συνεχίζουν, ότι όποτε μπορώ θα προσφέρω τη βοήθειά μου στο Σύλλογο. Και βέβαια με χαροποιεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι τη θέση μου θα πάρει ένας νέος συγχωρια-

νός μας, που μπορεί να προσφέρει ακόμα περισσότερα. Και μακάρι τον επόμενο χρόνο να έρθουν κι άλλοι νέοι και ν' αναλάβουν σιγά-σιγά τις τύχες του Συλλόγου.

Ευχαριστώ όλους τους συγχωριανούς με τους οποίους συμμετείχαμε στα συμβούλια αυτά τα χρόνια και συνεργαστήκαμε αρμονικά για το Σύλλογο και κατ' επέκταση για το χωριό. Θέλω ιδιαίτερα να ευχηθώ καλή δύναμη στα μέλη του σημερινού Δ.Σ, καθόσον έχουν να αντιμετωπίσουν δύσκολες καταστάσεις. Τέλος να υποσχεθώ πως όταν εκλείψουν οι λόγοι που με αναγκάζουν να είμαι μακριά απ' την Αθήνα και πάλι αν χρειαστεί θα είμαι παρούσα.

Τελειώνοντας στέλνω ένα γνήσιο χωριανικό χαιρετισμό στη Γ.Σ.

Μερόπη Καρακώστα-Παφύλη

Ο Διοικητικός απολογισμός του Δ.Σ.

Τον απολογισμό του Δ.Σ. παρουσίασε στη Γ.Σ. η Πρόεδρος του Συλλόγου:

Αγαπητοί χωριανοί,

Καλωσορίσατε στην τακτική γενική συνέλευση του Συλλόγου. Θα σας παρακαλούσα να δώσετε την προσοχή σας στην παρουσίαση των πεπραγμένων του Δ.Σ. μας, που ήδη μετράει ένα χρόνο θητείας. Υπενθυμίζω πως το ΔΣ αυτό προήλθε από την ομόφωνη απόφαση της Γ.Σ. της 20ης Φεβρουαρίου του 2011 και το οποίο συνήλθε σε σώμα στις 8 Μαρτίου 2011. Ένα συμβούλιο που πήρε τη σκυτάλη από το προηγούμενο που είχε πρωτοστατήσει στη διαδικασία μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων της αειμνηστης χωριανής μας Χ. Γιαννέλου στο Σύλλογο, έχοντας πλήρη επίγνωση της μεγάλης ευθύνης που αναλαμβάνει να διαχειρίστε, ειδικά τον πρώτο δύσκολο χρόνο, τα περιουσιακά αυτά στοιχεία. Γνωρίζοντας πως έχει μεγάλο "τρέξιμο" για να βάλει το νερό στ' αυλάκι. Να έλθει σε επαφή με τους ενοικιαστές των 3 διαμερισμάτων για τη συμφωνία μίσθωσης ή την ανανέωση των συμφωνητικών μίσθωσης, να συγκεντρώσει και να προσκομίσει στην εφορία τ' απαραίτητα δικαιολογητικά όπως ορίζει ο νόμος, να δηλώσει την αλλαγή κυριότητας, να πάρει θεώρηση της νόμιμης ενοικίασής τους, να διεκπεραιώσει την πληρωμή του χρέους για το δάνειο που πήρε ο Σύλλογος από χωριανούς για να αντιμετωπίσει τα έξοδα μεταβίβασης. Είναι εργασίες που απαιτούν χρόνο και κόπο και τα λέμε ενώπιον της ΓΣ για να μην ακούγονται στα καφενεία και στα στέκια φωνές που μηδενίζουν τη δραστηρότητα του Δ.Σ., είτε θελημένα, είτε το πιθανότερο από άγνοια για τα πεπραγμένα. Πόσοι άραγε γνωρίζουν το χρόνο που αφιερώνουν τα μέλη του Δ.Σ. ειδικά όταν τα πράγματα δε βαίνουν ομαλά; Ποιος θα "τρέξει", για να φέρει σε πέρας σημαντικά θέματα του Συλλόγου όπως αυτά διαμορφώθηκαν σήμερα, αντιμετωπίζοντας τη δαιδαλώδη γραφειοκρατία, σε εφορίες, δημόσιους οργανισμούς, σε δικηγόρους, δικαστήρια κλπ;

Παρουσιάζουμε εν συντομίᾳ τα πεπραγμένα του Συμβουλίου μας από τις 20-2-2012 μέχρι σήμερα 11-3-2012:

Επιστολή γνωριμίας στο Δήμαρχο Πύλης και τους δυο, καθ' ύλην και κατά τόπον αντιδημάρχους, όπως και σε όλους τους πολιτιστικούς συλλόγους των χωριών της περιοχής μας για συνεργασία σε θέματα κοινής αποδοχής. Ομόφωνα αποφασίστηκε να πληρωθούν, σύμφωνα με εγκριθείσα προτεραιότητα και με βάση την πορεία των εσόδων, οι χωριανοί που έδωσαν χρήματα για τη μεταβίβαση.

Αποφασίστηκε η διάθεση ποσού για ελάχιστες βασικές ανάγκες του Ιατρείου.

Αποκαταστάθηκε η βλάβη στη βρύση Χ. Γιαννέλου με έξοδα του Συλλόγου.

Στις 10 Ιουλίου, μέρα Κυριακή, έγινε η καθιερωμένη εκδήλωση στη μνήμη της Αγ Κυριακής, στο ομώνυμο εκκλησάκι, στα Τουρκοβούνια. Αποφασίστηκε η διάθεση σχετικού ποσού για εργασίες (που εκτελέστηκαν) στον εσωτερικό και εξωτερικό χώρο του Δημοτικού Σχολείου Νεράιδας, μετά την έγκριση του Δήμου Πύλης και τη σύμφωνη γνώμη του Εκπροσώπου Τοπ. Κοινότητας Νεράιδας.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό: Οι εκδηλώσεις που έγιναν φέτος το καλοκαίρι στη Νεράιδα, κρίνονται λίγα ικανοποιητικές, αφού συμμετείχαν σ' αυτές χωριανοί και συμπατριώτες πέραν του αναμενομένου. Θεατρικές παραστάσεις, αντάμωμα, χωριανική συνέλευση, τουρνουά ποδοσφαίρου, συγκέντρωσαν μεγάλο αριθμό ατόμων. Ειδικά στις δυο εκδηλώσεις (θέατρο και τουρνουά), πέραν των νεραιϊδιωτών επισκέπτηκαν το χωριό μας και ικανότατος αριθμός συμπατριώτων απ' τα χωριά όχι μόνο της πρώην ΔΚ Νεράιδας, αλλά και δημότες του ενιαίου πλέον Δήμου Πύλης. Με λίγα λόγια και ειδικά κατά το

χρονικό διάστημα από 20 Ιουλίου μέχρι 15 Αυγούστου το χωριό μας αποτέλεσε πόλο έλξης από όλη την ευρύτερη περιοχή.

Ειδικότερα: Στις 25 Ιουλίου στο γήπεδο Νεράϊδας, έγινε ο καθιερωμένος ποδοσφαιρικός αγώνας Γερουσία-Νεολαία (αθλοθετήθηκαν από το Σύλλογο κύπελο και μετάλλια). Στις 31 Ιουλίου στον Αη-Θόδωρο τελέστηκε λειτουργία-αρτοκλασία. Έγινε την προηγούμενη καθαρισμός του αύλιου χώρου. Φέτος η συμμετοχή ήταν απροσδόκητα ικανοποιητική. Στις 7 Αυγούστου στον Αη-Γιώργη έγινε μνημόσυνο της Χ. Γιαννέλου και αναφορά εκ μέρους του Συλλόγου στη μνήμη της. Στις 9 Αυγούστου έγινε μεγάλη παγχωριανική συγκέντρωση στην πλατεία του χωριού προς ενημέρωση των χωριανών για σημαντικά ζητήματα του χωριού και του Συλλόγου. Στις 12 Αυγούστου η ερασιτεχνική ομάδα του Συλλόγου ανέβασε την κωμωδία «Μακρυκωστάιοι & Κοντογιώργηδες», την οποία παρακολούθησαν περί τους 500 θεατές.

Στις 13 Αυγούστου η παιδική θεατρική ομάδα του Συλλόγου, με την καθοδήγηση και την άρτια οργάνωση από τη χωριανή μας Νάντια Μαντέλλου, παρουσίασε το έργο του Αριστοφάνη «Πλούτος». Με επιτυχία εστέφθη και το τουρνουά ποδοσφαίρου, που θα διεξήχθη από 7 έως 14 Αυγούστου.

Το ημερολόγιο: Με αποφάσεις των Δ.Σ. τους, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Νεραϊδιωτών Τρικάλων και ο Πολιτιστικός Αρτινός Σύλλογος Νεράϊδας Τρικάλων προχώρησαν στην από κοινού έκδοση 7σελίδου ημερολογίου για το 2012 με θέμα τη Νεράϊδα.

Η Χριστουγεννιάτικη παιδική γιορτή: Για μια ακόμα χρονιά ο Σύλλογός μας προχώρησε στη διοργάνωση χριστουγεννιάτικης γιορτής για τα παιδιά των χωριανών μας που μένουν στην Αθήνα. Μια εκδήλωση του Συλλόγου, την οποία χρόνο με το χρόνο τιμούν όλοι και περισσότεροι χωριανοί με τα παιδιά τους. Φέτος η χριστουγεννιάτικη παιδική έγινε την Κυριακή το πρωί, 18 Δεκεμβρίου, στην αίθουσα του Συλλόγου, με μεγάλη προσέλευση παιδιών (περί τα 30), στα οποία μοιράστηκαν συμβολικά δώρα.

Επανασύσταση χορευτικού και συμμετοχή

στην εκδήλωση της Π.Σ.Ε.: Με ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. του Συλλόγου επανασυστήθηκε το χορευτικό συγκρότημα της Νεράϊδας που τόσες επιτυχίες είχε στο παρελθόν. Για τη λήψη της απόφασης αυτής βάρυνε και το ενδιαφέρον που επέδειξαν νέοι και νέες της Νεράϊδας όπως και η προθυμία του συγχωριανού μας χοροδιδάσκαλου Σπ. ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΗ να έρχεται στην Αθήνα και να παραδίδει μαθήματα δημοτικών χορών, ανά τακτά χρονικά διαστήματα στην αίθουσα του Συλλόγου.

Η προσπάθεια που έκανε ο Σπύρος και τα παιδιά ήταν εντυπωσιακή και τα κατάφεραν να συμμετάσχουν στις 5 Φεβρουαρίου στην κορυφαία εκδήλωση της Πανηπειρωτικής, μετά από σχετικό κάλεσμα της διοργανώτριας στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, όπου το χορευτικό παρουσίασε τέσσερις χορούς της Θεοπρωτίας, με τις παραδοσιακές ενδυμασίες του Αρτινού Συλλόγου. Να πούμε πως στο ενιαίο χορευτικό της Νεράϊδας, συμμετείχαν και μέλη του χορευτικού του Αρτινού Συλλόγου που ήρθαν από την Άρτα ειδικά για την εκδήλωση αυτή.

Το Δ.Σ. θέλει να ευχαριστήσει και μέσα απ' τις στήλες του "Γ" το Σπύρο Νεραϊδιώτη για την προσφορά του αυτή.

Η επήσια χορευτερίδα του Συλλόγου: Εντυπωσιακή η επιτυχία της εκδήλωσης, που έγινε στις 17 Φεβρουαρίου στο Τζιαβαέρι, καθόσον επιτεύχθηκε ο αρχικός σκοπός του Δ.Σ. να γίνει φέτος ένας χορός με αμιγώς νεραϊδιώτικη παρουσία και να κινήσει και το ενδιαφέρον των νέων που τελικά αποτέλεσαν και τη μεγάλη πλειοψηφία στην όμορφη αυτή λαϊκοδημοτική βραδιά.

Θα ήθελα να κλείσω την παρουσίαση του διοικητικού απολογισμού με ένα παρήγορο για το Σύλλογο και γενικότερα για το χωριό μας στοιχείο. Τη συμμετοχή της νεολαίας της Νεράϊδας σε όλες σχεδόν τις εκδηλώσεις του Συλλόγου. Θεωρούμε το γεγονός αυτό ως το πιο ουσιαστικό επίτευγμα του τωρινού Δ.Σ. Μας χαροποίησε ιδιαίτερα η συμμετοχή τους αυτή και πιστεύουμε πως δεν είναι ευκαιριακή αλλά ότι θα έχει συνέχεια και θα γίνει ακόμα πιο ενεργή. Ήδη στο Συμβούλιο μπήκαν δύο νέοι και ελπίζουμε να μπουν περισσότεροι στις επόμενες αρχαιρεσίες.

Το χορευτικό της Νεράιδας στο Σ.Ε.Φ.

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 5 Φεβρουαρίου το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας το μεγαλύτερο ετήσιο αντάμωμα των απόδημων Ηπειρωτών. Η "ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ", η κορυφαία εκδήλωση που οργανώνει η Πανηπειρωτική Συνομοπονδία Ελλάδας (Π.Σ.Ε), συγκέντρωσε κι εφέτος χιλιάδες θεατές, ο αριθμός των οποίων πάντως ήταν αρκετά μειωμένος σε σύγκριση με τις προηγούμενες χρονιές.

Μεγάλη η συμμετοχή των ηπειρώτικων και τζουμερκιώτικων χορευτικών ομίλων και συλλόγων και ποικίλες οι παραδοσιακές φορεσιές. Περί τα εβδομήντα χορευτικά συγκροτήματα και περίπου δυο χιλιάδες χορευτές από όλη την Ελλάδα πήραν μέρος στην πανηγυρική εκδήλωση και απέδωσαν με τον καλύτερο τρόπο όλη τη γκάμα των παραδοσιακών χορών της Ηπείρου και των Τζου-

μέρκων, υπό τους γλυκόλαους ήχους ηπειρώτικων δημοτικών κομπανιών και πολυφωνικών σχημάτων.

Στη μεγαλειώδη αυτή τζουμερκιώτικη μουσικοχορευτική πανδαισία, πήρε μέρος μετά, από πρόσκληση της Π.Σ.Ε και το χορευτικό συγκρότημα του χωριού μας, της Νεράιδας Τζουμέρκων με 23 χορευτές (των δύο συλλόγων Αθήνας & Άρτας), που χόρεψαν 4 χορούς της περιοχής Πρέβεζας, υπό την καθοδήγηση του χωριανού μας χοροδιδάσκαλου Σπύρου Νεραϊδιώτη.

Να σημειώσουμε πως εφέτος η "Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ" ήταν αφιερωμένη στα 100 χρόνια από την Απελευθέρωση της Ηπείρου και τα 75 χρόνια της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας. X.M.

Βράβευση της Νεράιδας

Η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος βράβευσε τη Νεράιδα για τη συμμετοχή του χορευτικού της συγκροτήματος, στην κορυφαία εκδήλωση της Συνομοσπονδίας

"Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΗ".

Ο χορός του Συλλόγου στο "TZIBAEPI"

Υπόθεση νεραϊδιωτών ήταν ο φετινός χορός του Συλλόγου που έγινε στο γνωστό λαϊκό μουσικό στέκι "TZIBAEPI", το βράδυ της Παρασκευής, 17 Φλεβάρη. Πέρα απ' τα "συνήθη" που λαμβάνουν χώρα σε τέτοιες εκδηλώσεις (χορός, τραγούδι, κέφι, κάνα παραπονάκι για τη θέση, ή ο, τιδήποτε άλλο, αφού ποτέ δε μπορεί να είναι όλα τέλεια), θεωρώ πως πρέπει να σταθεί κανείς σε δυο σημαντικά στοιχεία που χρωμάτισαν τη χοροεσπερίδα. Πρώτο, το ότι η συμμετοχή είχε σχεδόν αμιγή νεραϊδώτικο χαρακτήρα, (ήταν ευθύς εξαρχής το ζητούμενο για το Δ.Σ.), πράγμα που βοήθησε στο να δημιουργηθεί μια ζεστή ατμόσφαιρα, μέσα σε ένα χωριανικό (σχεδόν οικογενειακό) κλίμα και δεύτερο, η έντονη και επιβλητική παρουσία της νεολαίας που αποτέλεσε την έκπληξη της βραδιάς και μας χαροποίησε όλους

ιδιαίτερα. Κριτική βέβαια μπορεί να δεχθεί το Δ.Σ. για την επιλογή του χώρου, που τελικά αποδείχτηκε μικρός, αλλά το στοιχείο αυτό ήταν απρόβλεπτο λαμβανομένου υπόψη της μικρής προσέλευσης στον προηγούμενο χορό (με τη ρήτρα του ελάχιστου αριθμού ατόμων) και, κυρίως, των φετινών γνωστών αντικειμενικών δυσκολιών που έχει επιφέρει η οικονομική κρίση.

Η βραδιά κύλησε πολύ ευχάριστα. Ξεκίνησε με λαϊκό τραγούδι, πέρασε σε αποκριάτικο παραδοσιακό, παρεμβλήθηκε ο σύντομος χαιρετισμός της Προέδρου του Συλλόγου, που τόνισε κι αυτή τη μεγάλη συμμετοχή της νεολαίας, στη συνέχεια και για αρκετή ώρα κυριάρχησε το κλαρίνο και το δημοτικό τραγούδι και κατέληξε με ρεμπέτικα-λαϊκά ως τις 4 το πρωί.

X.M.

Αλλαγή σελίδας στην Αδελφότητα Παχτουριωτών

Ο Κ. Βασιλάρας, νέος Πρόεδρος του Συλλόγου Το Δ.Σ. που προήλθε από τις αρχαιρεσίες που έγιναν στις 4 Μαρτίου 2012 στην Αδελφότητα Παχτουριωτών Τρικάλων, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: ΚΩΣΤΑΣ Λ.ΒΑΣΙΛΑΡΑΣ
Αντιπρόεδρος: ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Φ. ΒΑΣΙΛΑΡΑΣ
Γραμματέας: ΛΙΛΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Ταμίας: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΥΤΡΑΣ
Έφορος δημ. σχέσεων: ΒΑΣΩ ΤΣΙΟΥΝΗ
Μέλη: ΕΛΕΝΗ ΚΩΤΣΗ-ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΗΣ

“Ευελπιστούμε σε μία ειλικρινή συνεργασία την οποία επιβάλουν η μεγάλη μας αγάπη και οι κοινοί μας στόχοι για τα όμορφα ορεινά χωριά μας”, αναφέρει σε επιστολή που απεύθυνε στο Σύλλογό μας, το νεοεκλεγέν Δ/Σ και ο Πρόεδρος Κώστας Βασιλάρας.

Απ' τη μεριά μας να ευχηθούμε στο νέο Δ.Σ μια πορεία δημιουργίας, βεβαιώνοντας παράλληλα τη διάθεση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας για συνεργασία σε κοινές πολιτιστικές δράσεις.

Το νέο Δ.Σ στο Σύλλογο Παχτουριωτών Τρικάλων

Πρόεδρος: ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
Αντιπρόεδρος: ΒΑΣΔΕΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
Γραμματέας: ΧΥΤΡΑΣ Χ. ΛΥΤΡΑΣ : ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Ταμίας: ΚΑΡΑΒΙΔΑ ΕΥΤΥΧΙΑ
Έφορος: ΚΑΤΣΑΡΟΣ Θ. ΚΩΣΤΑΣ
Μέλη: ΚΑΤΣΑΡΟΣ Η. ΝΙΚΟΣ, ΦΡΑΓΚΟΥ-ΚΑΛΑΤΖΗ ΦΙΛΙΠΠΙΑ

Σύλλογος Λαφινιωτών Αθήνας

Ο Κώστας Βλάχος ξανά στα ηνία του Συλλόγου Λαφινιωτών

Αρχαιρεσίες είχαμε και στον Πολιτιστικό Σύλλογο Λαφινιωτών Τρικάλων «Η Λαφίνα». Η νέα Διοίκηση που προέκυψε συγκροτήθηκε σε σώμα όπως παρακάτω:

Πρόεδρος: ΚΩΣΤΑΣ ΒΛΑΧΟΣ
Αντιπρόεδρος: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΓΕΩΡΓΟΣ
Γραμματέας: ΣΟΦΙΑ ΗΜΕΛΟΥ
Ταμίας: ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΕΛΛΟΣ
Μέλη: ΡΕΝΑ ΣΤΡΟΥΤΖΑ-ΘΑΝΑΣΗΣ ΛΙΑΠΗΣ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΡΙΣΚΟΣ

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Νεραϊδιωτών Τρικάλων εύχεται στους όμορους συμπατριώτες μια δημιουργική διετία, τείνοντας παράλληλα το χέρι συνεργασίας για προώθηση θεμάτων κοινού ή και γενικότερου ενδιαφέροντος.

X.M.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- **15 Ιουλίου:** Στα Τουρκοβούνια, εκδήλωση εις μνήμην της Αγ. Κυριακής.
- **25 Ιουλίου:** Στο γήπεδο Νεράιδας, ποδοσφαιρικός αγώνας Γερουσίας-Νεολαίας.
- **31 Ιουλίου:** Στον Αϊ-Θόρωρο, χωριανικό αντάμωμα, λειτουργία μετά αρτοκλασίας.
- **5 Αυγούστου:** Μνημόσυνο αειμνηστης Χαρ. Γιαννέλου.
- **Στο 1ο 15νθήμερο του Αυγούστου:** Τουρνουά ποδοσφαίρου.
- **11 Αυγούστου:** Στην πλατεία Νεράιδας, θεατρική παράσταση.
Η ερασιτεχνική θεατρική ομάδα του Συλλόγου θα παρουσιάσει το έργο των Κ. Πρετεντέρη-Ασημ. Γιαλαμά "ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ".
- **12 Αυγούστου:** Στην πλατεία Νεράιδας, παιδική θεατρική παράσταση.
Η παιδική θεατρική ομάδα του Συλλόγου θα παρουσιάσει το έργο του Σαίξπηρ, "ΟΝΕΙΡΟ ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΚΤΟΣ".
- Εμφάνιση στην πλατεία Νεράιδας του χορευτικού του Συλλόγου.

«Η Ιστορία γράφεται με μνήμες»

Μια πολύ συγκινητική εκδήλωση της Αδελφότητας Παχτουριωτών

Το Σαββάτο το βράδυ (7 Απριλίου) στο κλειστό δημοτικό θέατρο Ηλιούπολης ο νέος Πρόεδρος της Αδελφότητας Παχτουριωτών Κώστας Βασιλάρας με τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου κίνησαν το ενδιαφέρον και συγκίνησαν παχτουριώτες και μη που παραβρέθηκαν, με μια σεμνή και παράλληλα ανθρώπινη εκδήλωση που είχε ως επιφυλλίδα τον τίτλο "η ιστορία γράφεται με μνήμες".

Η εκδήλωση είχε δύο μέρη. Στο πρώτο τιμήθηκε ο συμπατριώτης μας σκηνοθέτης και σεναριογράφος Δημ. Κουτσιαμπασάκος και οι ηθοποιοί που έλαβαν μέρος στην ταινία του "ο γιος του φύλακα" και στο δεύτερο μέρος όλοι οι Πρόεδροι και τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων από της ίδρυσεως της αδελφότητας (1936) μέχρι σήμερα.

Παραβρέθηκαν στην εκδήλωση ο Δήμαρχος Πύλης Κ. Κουφογάζος, συνοδευόμενος από τον Αντιδήμαρχο Θ. Πλαβό και το Δημ. Σύμβουλο Πύλης Κ. Βλάχο. Επίσης παραβρέθηκαν οι εκπρόσωποι των τοπικών κοινοτήτων Παχτουρίου – Αετού και Πολυνερίου, εκπρόσωποι των Πολ. Συλλόγων Αετού, Θεσσαλών Δήμου Φυλής, Νεράιδας και ικανοποιητικός αριθμός παχτουριωτών και συμπατριώτων των γύρω χωριών.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με ένα απόσπασμα από το ντοκιμαντέρ του Δ. Κουτσιαμπασάκου «Μικρές Κοινότητες» και ακολούθησαν οι σύντομες ομιλίες της Γραμματέα και του Προέδρου της Αδελφότητας.

Επίσης κλήθηκε και απεύθυνε ένα σύντομο χαιρετισμό ο Δήμαρχος Πύλης.

Προβλήθηκαν στη συνέχεια μικρά αποσπάσματα από δουλειές του Δ. Κουτσιαμπασάκου (από το ντοκιμαντέρ τα «85χρονα της Κοινότητας Παχτουρίου», την ταινία «Ο γιος του φύλακα» και τη νέα ταινία του «Ο Μανάβης»).

Στο Δ. Κουτσιαμπασάκο απένειμε τιμητική πλακέτα ο Πρόεδρος της αδελφότητας Κώστας Βασιλάρας.

Συγκινητικές, ανθρώπινες στιγμές στο δεύτερο μέρος της εκδήλωσης όταν εκφωνήθηκαν όλα τα ονόματα των Προέδρων και των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων από την ίδρυση της Αδελφότητας Παχτουριωτών (1936) μέχρι σήμερα, στους οποίους και απονεμήθηκαν αναμνηστικά βραβεία για την προσφορά τους στο Σύλλογο.

Ο χορός των Λαφινιωτών

Στο Μουσικό (πρώην Ηπειρώτικο) Σαλόνι, πραγματοποιήθηκε κι εφέτος ο χορός των συμπατριωτών μας Λαφινιωτών το Σαββάτο το βράδυ, στις 10 Μαρτίου. Μπορεί η φετινή συμμετοχή να ήταν περιορισμένη, αλλά αυτό δεν ππότησε καθόλου τους παραβρεθέντες, να το γλεντήσουν για τα καλά και να κρατήσουν αμείωτο το κέφι τους πέραν απ' τις μεταμεσονύκτεις ώρες. Σ' αυτό βοήθησε και η πολύ καλή ορχήστρα με προεξάρχοντα τον κλαρινίστα αλλά και τον τραγουδιστή που απέδωσαν αυθεντικότατα τα παραδοσιακά δημοτικά μας τραγούδια. Ψυχή της εκδήλωσης ο δραστήριος και ακούραστος Πρόεδρος του Συλλόγου Κώστας Βλάχος.

Παραβρέθηκαν στην εκδήλωση εκπρόσωποι των πολιτιστικών Συλλόγων Παχτούριου και Νεράιδας όπως επίσης και ο Πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου Θεσσαλών δήμου Φυλής.

Σύλλογος Αετιωτών Αθήνας

Ο ετήσιος χορός

Τα μέλη και οι φίλοι του Μορφωτικού και Εξωραϊστικού Συλλόγου Αετού ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση του Δ.Σ. και έδωσαν δυναμικό παρόν στην καθιερωμένη χοροεσπερίδα του Συλλόγου που έγινε το Σαββάτο το βράδυ, 18 Φεβρουαρίου, στην ταβέρνα "Ο ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ" στην Αγία Παρασκευή.

Η εξαίρετη δημοτική ορχήστρα του Δημήτρη Τσιάκαλου και των λοιπών καλλιτεχνών, έφτιαξε πρόσθετο κέφι και το γλέντι κράτησε τους περισσότερους μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Οι εξαιρετικοί πίνακες ζωγραφικής, έργα του ζωγράφου Προέδρου του Συλλόγου Παντελή Τσάκαλου που ο ίδιος πρόσφερε για τη λαχειοφόρο αγορά, προσέδωσαν μια διαφορετική νότα στη βραδιά.

X.M.

*Σόμνα
σαμίου*

Σεμνή και προστηνής, η θεία, η γιαγιά (για τους νεότερους), που καθόταν μαζί μας, δίπλα μας, στο κυριακάτικο τραπέζι ή στην παρέα μας στην ταβέρνα και τραγουδώντας μας έκανε νιώθουμε ότι τα ξέραμε πάντα αυτά που πρώτη φορά ακούγαμε...

όλη την παράδοση, τη ριζίτικη, τη νησιώτικη, τη μικρασιάτικη, τη μακεδονίτικη, τη θρακιώτικη, την ηπειρώτικη...

γέμιζαν από τη φωνή της οι αυλές, τα κήπια, οι λάκες και τα φτερούσια όταν ερμήνευε με σεβασμό, αυστηρότητα και πάνω απ' όλα αγάπη (άρα με δικό της ιδιαίτερο τρόπο), τα μοιρολόγια αλλά και τα τραγούδια του γλεντιού που έμαθε κοντά στους βοσκούς, τους ψαράδες, τους ανθρώπους της ελληνικής υπαίθρου...

εργατικοί λαογράφοι και ευαίσθητοι μουσικοί που θ' ασχοληθούν με τη λαϊκή παράδοση δε θα λείψουν. Ποιος όμως θα μας συγκινήσει και θα μας κάνει να νιώσουμε δικά μας, εμείς οι γενιές του «φαστ φουντ», τα τραγούδια της εποχής του τέντζερη; ...

μα μην ανησυχείς **τζίβαέρι** μας:

*...το γιασεμί στην πόρτα σου
άνθησε και θα δέσει...*

Βροντερό και ομόφωνο ΟΧΙ στις ανεμογεννήτριες από φορείς και κατοίκους

Κ. Κουφογάζος:

Είμαι εδώ, για να υπηρετώ τους δημότες και να εκτελώ τις εντολές τους

ρεπορτάζ: **Χρ. Μαντέλλος**

Σε ένα βροντερό και ομόφωνο όχι στην εγκατάσταση ανεμογεννητριών στις όμορφες κορυφογραμμές των βουνών της ορεινής περιοχής μας, κατέληξε η συνάντηση φορέων και δημοτών των Δ.Ε. Νεράιδας & Πινδέων του Δήμου Πύλης, που έγινε την Κυριακή το πρωί, 8 Απριλίου, στο αναψυκτήριο του Δήμου Ηλιούπολης.

Στη συνάντηση-ενημέρωση που έγινε με πρωτοβουλία του Εκπροσώπου της Τοπικής Κοινότητας Παχτούριου-Αετού Γιώργου Χονδρού, παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος Πύλης Κώστας Κουφογάζος (συνοδευόμενος απ' τους αντιδημάρχους Ν. Τόλια και Αθ. Πλαβό), ο δημοτικός σύμβουλος Πύλης Κ. Βλάχος, ο Πρόεδρος της τοπικής Κοινότητας Μεσοχώρας, οι εκπρόσωποι των τοπικών Κοινοτήτων Παχτούριου-Αετού και Πολυνερίου, οι Πρόεδροι (με μέλη των διοικητικών συμβουλίων) των πολιτιστικών συλλόγων των χωριών Νεράιδα, Παχτούρι, Λαφίνα, Αετός και αρκετοί συνδημότες απ' τα ορεινά χωριά μας.

Σε μια επιπέδου συζήτηση που ακολούθησε, διατρανώθηκε η θέληση όλων να αντιδράσουμε στα οποιαδήποτε σχέδια της καταστροφής του τόπου μας, να αποτρέψουμε το "ξελάκωμα" των

κορυφογραμμών των όμορφων βουνών μας, με την εγκατάσταση γιγαντιαίων ανεμογεννητριών, στο όνομα μιας κατ' ευφημισμό "πράσινης ανάπτυξης". Ενός τεράστιου έργου, που θα καταλάβει έκταση πολλών χιλιομέτρων και το οποίο προωθείται χωρίς σημαντική ουσία να ερωτηθεί ο δικαιούχος των εδαφών αυτών που είναι ο Δήμος Πύλης και οι κατά τόπον Κοινότητες. Ενός έργου που προπαγανδίζεται με ωραία λεκτικά σχήματα, όπως δημιουργία αιολικού "πάρκου", "πράσινη" ανάπτυξη, σημαντική "επένδυση", με σκοπό να παραπλανήσει, για να μην υπάρξει αντίδραση, κρύβοντας τη μισή αλήθεια ότι το μόνο που "αναπτύσσει" είναι τα ταμεία της κτηματομεσιτικής εταιρίας "ΑΝΕΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ-ΑΙΟΛΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ" ΑΙΟΛΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ Α.Ε, που κλήθηκε να εκτελέσει το έργο, χωρίς κανένα ουσιαστικό όφελος για την περιοχή και τους κατοίκους της (αρκεί ν' αναφερθεί ότι απ' τα 29 εκ. ευρώ περίπου των επιδοτήσεων για την επένδυση αυτή, μόνο τα 2 εκ. που έχουν σχέση με την οδοποιία θα "μείνουν" στη χώρα).

Να πούμε πως πρόκειται για την εγκατάσταση 29 ανεμογεννητριών ισχύος 24,65 MW, στη θέση "Παλούκι-Αγκάθι-Σπιτάκι" των τ. Δήμου Πινδεών & Δ.Κ. Νεράιδας, με τεράστια τοιμεντένια βάση στήριξης 1600 τμ (40x40), ύψους 110 μ., 9-10 χλμ νέας οδοποιίας στις κορυφογραμμές, πλάτους έως και 60 μ. (στις στροφές) για τη διέλευση φορτηγών που θα μεταφέρουν στις κορυφές τα μεγάλου μήκους μονοκόμματα πτερύγια.

Τη συζήτηση που διηγήθηκε ο αντιπρόεδρος της Αδελφότητας Παχτουριωτών Αποστόλης Βασιλάρας, άνοιξε ο αντιδήμαρχος Κ. Τόλιας ο οποίος αφού έδωσε τα πραγματικά στοιχεία για το έργο, που μαρτυρούν για τις συνέπειες στο περιβάλλον, τόνισε πως όχι μόνο δε θα έχει κανένα όφελος για το Δήμο και τους δημότες, αλλά πως ο Δήμος θα επιωμιστεί το τεράστιο κόστος της συντήρησης των υποδομών (πχ. εκχιονισμό δρόμων προσπέλασης στις ανεμογεννήτριες), εκτιμώντας παράλληλα ότι ο Δήμος θα έχει έσοδα 80.000 ευρώ το χρόνο και θα δαπανά για συντήρηση 180.000 ευρώ. Τάχθηκε "ορθά-κοφτά" ενάντια στην εγκατάσταση.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Μεσοχώρας Γ. Χονδρός παρουσίασε μια πολύ ενδιαφέρουσα και εμπεριστατωμένη ανάλυση που συνέταξε η ΜκΟ "Αχελώου Ρους", ρίχνοντας άπλετο φως, πέραν των επιπτώσεων και του ανωφελούς για την περιοχή έργου, και στα "ψιλά γράμματα", όπου σε τέτοιου είδους αποκιοκρατικές συμβάσεις, κρύβεται η ουσία του θέματος.

Ενδιαφέρουσα ήταν η παρέμβαση-τοποθέτηση του Β. Ζιντζόβα απ' την Κίνηση "Ευαισθητοποιημένοι Πολίτες Καλαμπάκας", "για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τα αιολικά πάρκα στα ευαίσθητα οικοσυστήματα των βουνών μας".

Δυναμική εισήγηση έκανε και ο χωριανός μας συνταξιούχος δάσκαλος Θανάσης Χρηστάκης που κατέθεσε ουσιώδη στοιχεία για το θέμα, καυτηριάζοντας πολύ εύστοχα την έμμεση ομολογία κάποιων αρμοδίων παραγόντων ότι η περιοχή μας είναι υποβαθμισμένη, απ' αφορμή δηλώσεις τους, ότι "οι ανεμογεννήτριες τοποθετούνται σε υποβαθμισμένες περιοχές" και προφανώς θέλουν να μας αναβαθμίσουν μ' αυτόν τον τρόπο.

Παρεμβάσεις-τοποθετήσεις έκαναν κι άλλοι δημότες όπως ο Πρόεδρος του Συλλόγου του Αετού Παντ. Τσάκαλος που τόνισε "ότι το χωριό μας έχει υποστεί τις συνέπειες παρομοίων παρεμβάσεων (φράγμα), ότι θα ήθελε να επιδειχθεί ανάλογη ευαισθησία και να γίνουν τέτοιες συζητήσεις και γι αυτό το θέμα", ο ταμίας του Συλλόγου Αετού Ν. Καρανάσιος, ο οποίος είπε ότι η αποδοτικότητα σε σχέση με το κόστος αυτής της εγκατάστασης είναι μηδαμινή, οι συνέπειες

θα είναι τραγικές για το περιβάλλον και γι αυτό θα πρέπει όλοι να πούμε ένα μεγάλο όχι, ο Γραμματέας του Συλλόγου Νεράιδας Χρ. Μαντέλλος, που ανέφερε μια σειρά αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον απ' την εγκατάσταση και λειτουργία των γιγαντιαίων αυτών ανεμογεννητριών και υπενθύμισε παρόμοιες πρακτικές του παρελθόντος με τα φράγματα στο Γρεβενίτη, που αποτράπηκαν χάρις στην έγκαιρη αντίδραση των φορέων και των κατοίκων.

Γενικά όλοι οι ομιλητές τάχθηκαν ενάντια στην εγκατάσταση των ανεμογεννητριών. Με σοβαρές τοποθετήσεις ο καθένας ενίσχυσε την κεντρική άποψη ότι η εγκατάσταση σειράς ανεμογεννητριών (λέγεται ότι μετά την ήδη υποβληθείσα στις 6 Ιουνίου του 2008 αίτηση για αδειοδότηση στο Αγκάθι, έπονται άλλες 5 αιτήσεις για τα μέρη μας) και το περιβάλλον θα καταστρέψει και τίποτα θετικό για την ευρύτερη περιοχής δεν έχει να προσθέσει.

Καθαρός και ξάστερος ήταν στην τοποθέτησή του ο Δήμαρχος Πύλης Κώστας Κουφογάζος. Τάχθηκε χωρίς μισόλογα αλληλέγγυος των δημοτών και, παρά το ότι, όπως είπε, η αρμοδιότητα της Δημοτικής Αρχής είναι γνωμοδοτική, υποσχέθηκε αγώνα για να μην περάσουν τα σχέδια των κερδοσκόπων. "Δε θα είμαι εγώ αυτός που θα δεχτεί όλο αυτό το ξελάκκωμα της περιοχής μας για να μπορεί να κάνει καλά τη δουλειά του στη λογική της "κονόμας" ο κάθε Χ κερδοσκόπος, ξένος και ντόπιος". Δήλωσε συμπόρευση με την απόφαση και την εντολή που θα πάρει απ' τους δημότες, γιατί, όπως τόνισε χαρακτηριστικά, "είμαι εδώ, είμαι Δήμαρχος για να υπηρετώ τους δημότες μου κι όχι για να με υπηρετούν εκείνοι!". Τόνισε ότι θα προτείνει στο Δ.Σ. να δώσει αρνητική γνωμοδότηση για την κατασκευή του έργου και ότι η πλειοψηφία τάσσεται ενάντια.

Η συνάντηση έκλεισε με την ομόφωνη θέση για τις περαιτέρω ενέργειες που όλες συγκλίνουν στο κεντρικό σύνθημα ΟΧΙ στην εγκατάσταση των ανεμογεννητριών, ΟΧΙ στην ισοπέδωση των κορυφογραμμών των όμορφων βουνών μας, ενότητα κι αγώνας για την αποτροπή των καταστροφικών σχεδίων των κερδοσκόπων, ΟΧΙ στον παραγκωνισμό των τοπικών κοινωνιών.

Κοινή συνέντευξη των νεοεκλεγέντων Προέδρων των Συλλόγων Παχτουρίου και Λαφίνας

Είναι κοινή παραδοχή πως μετά το νόμο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση που έμεινε γνωστός με το όνομα "Καλλικράτης", την κατάργηση της ΔΚ Νεράιδας και την ως εκ τούτου παραπέρα αποδυνάμωση των χωριών μας, η μόνη εστία ελπίδας για κάτι καλό που μας απόμεινε, είναι μια ουσιαστική και ευλικρινής συνεργασία των τοπικών συλλόγων που θα πρέπει να βρουν ένα κοινό βιηματισμό δράσης και διεκδικήσεων, κινούμενοι και πέραν των όποιων πολιτιστικών δραστηριοτήτων τους.

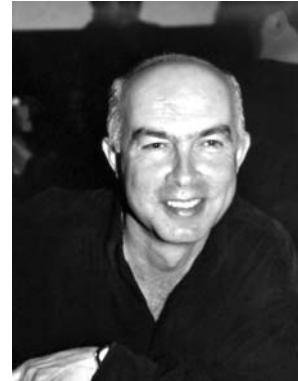
Με βάση τη σκέψη αυτή επιδιώξαμε μια επικοινωνία με τους δύο νεοεκλεγέντες Προέδρους των Συλλόγων Παχτουρίου και Λαφίνας Κώστα Βασιλάρα και Κώστα Βλάχο αντίστοιχα, οι οποίοι σε μια από κοινού συνέντευξη μας είπαν τα εξής:

"ΓΛΑΒΑΣ": Κατ' αρχή να σας συγχαρούμε για την εκλογή σας ως Προέδρων των Συλλόγων των χωριών σας και να σας ευχηθούμε καλή δύναμη για να παράξετε πολιτιστικό έργο. Και οι δυο έχετε "παρελθόν" στα πράγματα των Συλλόγων σας και από το πόστο του Προέδρου και απ' αυτό του μέλους του Δ.Σ. Τι καινούργιο λοιπόν φέρνουν στους Συλλόγους τους οι δυο "παλιοί";

Κώστας Βασιλάρας: Θα ήθελα κι εγώ να σας ευχαριστήσω για την τιμή που μου κάνετε να φιλοξενήσετε τις απόψεις μου στο «Γλαβά της Νεράιδας».

Πρώτα -πρώτα φέρνουμε νέους ανθρώπους με σύγχρονες ιδέες. Αν αυτές οι σύγχρονες ιδέες συνδυαστούν και με τη δική μας εμπειρία πιστεύω στην επιτυχία. Προσπαθούμε να μεταλαμπαδεύσουμε στη νέα Παχτουριώτικη γενιά την έμπρακτη αγάπη για το χωριό, την ιστορία του, τα ήθη του, τα έθιμά του. Προσπαθούμε να πείσουμε αυτή τη νέα γενιά ότι πρέπει να εργάζεται και το χωριό γιατί αν δεν υπάρξει η συνέχεια στους συλλόγους δεν θα υπάρχει και χωριό παρά μόνο σκόρπιες εξοχικές κατοικίες.

Από εκεί και πέρα πρέπει σε όλα τα χωριά να γίνουν πολλές παρεμβάσεις από τους συλλόγους. Τις τελευταίες δεκαετίες στα χωριά μας ασχολιόμασταν περισσότερο με τον «τοίχο» των «υδραύλακα», την «άσφαλτο» και αφήσαμε άλλα θέματα

να ξεφτίσουν όπως για παράδειγμα την παράδοσή μας, τα ήθη και τα έθιμά μας.

Οι πρώτες πολιτιστικές παρεμβάσεις μας πρέπει να είναι στα πανηγύρια. Πρέπει να προσπαθήσουμε να ξαναδώσουμε το παραδοσιακό τους χρώμα με τα υπέροχα δικά μας δημοτικά τραγούδια που είναι βγαλμένα μέσα από την ψυχή όλων των ορεινών. Γιατί όταν ακούμε από τις κομπανίες των πανηγυριών μας το «κοκοράκι» και λουζόμαστε από τις σαμπάνιες δεν νομίζω ότι απέχουμε και πολύ από τον πάτο το βαρελιού.

Κι εδώ στην Αθήνα πρέπει να μαζευόμαστε συχνά, να ερχόμαστε όλοι οι συγχωριανοί και οι συμπατριώτες μας πιο κοντά ο ένας με τον άλλο με εκδηλώσεις όχι εμπορικές που θα έχουν σκοπό τους το κέρδος του συλλόγου αλλά με εκδηλώ-

σεις που σκοπός τους θα είναι η συνάντηση μεταξύ μας, η συναδέλφωσή μας.

Έχουμε πολλές ιδέες για όλα όσα καινούρια πρέπει να φέρουμε τα οποία θα υλοποιούμε σιγά σιγά. Δεν λέω ότι θα πετύχουμε όλα όσα ονειρεύομαστε και σχεδιάζουμε. Λέω όμως ότι, τόσο εγώ όσο και οι υπόλοιποι 16 Παχτουριώτες και Παχτουριώτες που ξεκινήσαμε αυτή τη νέα προσπάθεια στην Αδελφότητα, είμαστε αποφασισμένοι να δουλέψουμε, να παλέψουμε για το καινούριο.

Κώστας Βλάχος: Σας ευχαριστώ κι εγώ για τη φιλοξενία στις στήλες του περιοδικού σας. Να σας πω, οι Πρόεδροι και τα μέλη των εκάστοτε Δ.Σ. των Συλλόγων έρχονται και παρέρχονται. Εκείνο που είναι διαχρονικό είναι τα χωριά μας, ο τόπος που γεννηθήκαμε. Σήμερα, στην εποχή της αδιαφορίας και του ατομισμού, οι Σύλλογοι είναι εύκολο να απαξιώθουν και να σβήσουν. Εμείς, όπως όλα τα προηγούμενα χρόνια καταφέραμε και κρατάμε ζωντανό το Σύλλογο Λαφίνας, με έργα και παρεμβάσεις στο χωριό μας, με ιδιόκτητο γραφείο στην Αθήνα, με εκδηλώσεις σε Αθήνα και χωριό. Ο ρόλος μας αυτή την εποχή τη δύσκολη γίνεται σημαντικότερος. Χρειαζόμαστε περισσότερο από κάθε άλλη φορά την αλληλεγγύη και τον πατριωτισμό μας (με την ορθή έννοια του όρου) και σε κάθε μας βήμα δε θα πρέπει να ξεχνάμε την καταγωγή μας, δουλεύοντας για το καλό των όμορφων χωριών μας.

"Γ": Θεωρείτε ότι οι σύλλογοι καλούνται να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στις τοπικές κοινωνίες στην ...καλικράτεια εποχή;

Κώστας Βασιλάρας: Θεωρώ αυτονόητο το γεγονός ότι οι σύλλογοι και ιδιαίτερα αυτοί της Ορεινής μας Πατριάδας καλούνται να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στις τοπικές μας κοινωνίες. Το ζητούμενο είναι ποιος είναι ο ρόλος των συλλόγων μας διότι εγώ τουλάχιστον αντίλαμβανομαι ότι μέχρι σήμερα δεν έχουμε -έστω και άτυπα- προσδιορίσει αυτούς τους ρόλους. Και μιλάω για τον ουσιαστικό προσδιορισμό και όχι αυτούς που αναγράφονται στα καταστατικά μας.

Από το πρόσφατο παρελθόν διαπιστώνουμε ότι επειδή ακριβώς δεν είχε προσδιοριστεί ο ουσιαστικός ρόλος των συλλόγων μας οι περισσότεροι έφτα-

σαν ακόμη και στον πάτο του βαρελιού.

Πάντως καλά κάνετε και ανοίγετε αυτή την κουβέντα η οποία πρέπει να συνεχιστεί από όλους μας γιατί αν ως σύλλογοι κάνουμε ξανά τα λάθη του παρελθόντος και μπούμε σε ξένα χωράφια, δεν θα μπορέσουμε να ξαναμιλήσουμε για το μέλλον των συλλόγων.

Οι σύλλογοί μας έχουν πλούσιο πολιτιστικό έργο να επιτελέσουν κι εκεί πρέπει να επικεντρωθούν. Βέβαια τώρα στην «Καλλικράτεια» εποχή που δεν υπάρχουν πια οι ιστορικές μας κοινότητες επιφορτίζονται και με το έργο της ενημέρωσης των ξενιτεμένων συγχωριανών μας για όλα όσα διαδραματίζονται στον τόπο μας. Και είναι φυσικό να καλούνται κατά καιρούς να εκφράζουν την πλειοψηφούσα άποψη των συγχωριανών μας αλλά με ιδιαίτερη προσοχή. Απόψεις που θα βγαίνουν μέσα από το διάλογο μεταξύ μας και τις Γενικές μας Συνελεύσεις.

Κώστας Βλάχος: Οι εκπρόσωποί μας απ' το Νομό μας (βουλευτές) δεν μας έλαβαν καθόλου υπόψη και μας "έστειλαν" 80 χιλιόμ. μακριά απ' την έδρα της π. Διευρυμένης Κοινότητάς μας, τη στιγμή που είχαμε πλέον καταφέρει, μετά από 12 χρόνια λειτουργίας της, να φτάσουμε στο σημείο τα 6 χωριά που την συναποτελούσαν να νοιάθουν ένα. Το λέω αυτό από προσωπική εμπειρία ως κοινοτικός σύμβουλος. Δεν έχω την ίδια γνώμη όμως σήμερα, ως Δημοτικός σύμβουλος. Κατάφεραν να μας χωρίσουν.

Σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές οι Σύλλογοι πρέπει να παίξουν το ρόλο του "όλοι μαζί μπορούμε". Να αναδείξουμε τα προβλήματα του τόπου μας. Ενωμένοι και με δυνατή φωνή να προσπαθήσουμε στο μέλλον να διορθώσουμε ό,τι μπορέσουμε.

"Γ": Βρίσκετε ανάγκη συνεργασίας των πολιτιστικών συλλόγων και ιδία των χωριών της πρώην Δ.Κ Νεράιδας;

Κώστας Βασιλάρας: Η συνεργασία μας με τους συλλόγους των χωριών που συναποτελούσαν τη Διευρυμένη Κοινότητα Νεράιδας αποτέλεσε δημόσια δέσμευση στο μήνυμα του διοικητικού μας συμβουλίου κατά την ανάληψη των καθηκόντων μας.

Πρέπει όλοι μας να κοιτάξουμε και το διπλανό μας. Σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς που ζούμε

και που δεν ξέρουμε τι θα μας ξημερώσει πρέπει να συνεργαστούμε όλοι μαζί.

Πόσους φίλους έχω εγώ στη Νεράιδα που με εκτιμούν και που πονάμε από κοινού για τον τόπο μας; Πόσους φίλους έχετε εσείς στο Παχτούρι που σας εκτιμούν και που πονάτε από κοινού για τον τόπο μας; Η απάντηση είναι κοινή: Πολλούς. Τι μας εμποδίζει τότε να είμαστε ενωμένοι, να δουλεύουμε από κοινού για την Ορεινή μας Πατρίδα κι εδώ στην Αθήνα και στα χωριά μας; Απολύτως τίποτα.

Στις εποχές που ήρθαν εμείς που έχουμε τις ίδιες ρίζες, τα ίδια χνώτα, ακόμη και συγγένεια πρέπει να αλληλούποστηρίζόμαστε μεταξύ μας για να αντέξουμε.

Εγώ προσωπικά εκτιμώ το έργο που επιτελούν η Βάγια, ο Χρήστος, ο Θωμάς, ο Λάμπρος και τα άλλα παιδιά του συλλόγου σας στη Νεράιδα, ο Κώστας, ο Θανάσης και οι υπόλοιποι στη Λαφίνα, ο Παντελής με το επίσης δραστήριο διοικητικό του συμβούλιο στον Αετό. Και φυσικά δεν ξεχνάμε τον αδελφό δικό μας σύλλογο του Βόλου και τον αδελφό δικό σας σύλλογο της Άρτας. Δεν έχω σημειρινή εικόνα για τους συλλόγους του Αρματολικού και της Κορυφής αλλά κι εκεί έχουμε φίλους και θα πρέπει να κάνουμε κουβέντες, να οργανωθούν κι αυτοί στα χωριά τους για να μπορούμε να δουλεύουμε από κοινού.

Και μιας και μιλάμε για τη συνεργασία των συλλόγων μας επιτρέψτε μου να σας αποκαλύψω ότι τις επόμενες μέρες προτίθεμαι να καλέσω τους προέδρους των συλλόγων για να συζητήσουμε μια πρώτη πρόταση που θα τους κάνω για να διοργανώσουμε μία εκδήλωση όλοι μαζί.

Κώστας Βλάχος: Πιστεύω ότι πρέπει να γίνουν συνεργασίες μεταξύ των Συλλόγων που ταιριάζουν περισσότερο π.χ. Νεράιδα-Λαφίνα, επειδή όλα τα προηγούμενα χρόνια ζήσαμε μαζί ως Κοινόπτη και έχουμε πολλά κοινά σημεία. Το είχα προτείνει ξανά πιο παλιά να κάνουμε κοινό χορό στην Αθήνα, ίσως να ήρθε η ώρα. Επίσης Παχτούρι-Αετός ισχύουν τα ίδια. Οι τέσσερις Σύλλογοι με κοινές εκδηλώσεις μπορούμε π.χ. να αναδείξουμε τη γιορτή της Αγίας Κυριακής, που είναι το σημείο αναφοράς για τα χωριά μας. Οι υπάρχοντες Σύλλογοι στα πρότυπα της Ομοσπονδίας θεωρώ πως μπορούμε να συμφωνήσουμε σε ένα πλαίσιο δράσης.

"Γ": Όπως είναι σήμερα η κατάσταση στους συλλόγους νομίζετε ότι υπάρχει πρόσφορο έδαφος για συνεργασία;

Κώστας Βασιλάρας: Θα σας πω. Όσοι επιθυμούν να συνεργαστούν συνεργάζονται, όσοι δεν επιθυμούν δεν συνεργάζονται. Όσοι θέλουν να κοιτάζουν δίπλα τους και πιστεύουν στο όραμα της συνεργασίας έρχονται μαζί μας. Αν ξεκινήσουμε, το ποτάμι δεν θα γυρίσει πίσω. Εγώ προσωπικά και τα υπόλοιπα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Αδελφότητας Παχτούριων θα αγωνιστούμε δυναμικά προς αυτή την κατεύθυνση.

Βέβαια πρέπει να διευκρινίσω κάτι: Λέμε ότι θα συνεργαστούμε και στην πορεία για διάφορους λόγους διαπιστώσουμε ότι κάτι τέτοιο είναι ανέφικτο. Δεν χάνουμε και τίποτα. Δεν δικαιούμαστε όμως να μην προσπαθήσουμε. Απόψεις του τύπου «εγώ δεν συνεργάζομαι με το Παχτούριώπη» ή «εγώ τι δουλειά έχω με το Νεραϊδώπη» μακριά από εμάς.

Εγώ έχω την αίσθηση ότι σύντομα θα εκπλήξουμε τους συμπατριώτες μας. Και η αίσθηση μου αυτή πηγάζει από την ποιότητα των ανθρώπων που διοικούν τους συλλόγους μας.

Κώστας Βλάχος: Στο πρόσφορο έδαφος το καλλιεργούν άνθρωποι που πιστεύουν στις συνεργασίες και είναι εκείνοι που προτάσσουν το ΕΜΕΙΣ και όχι το ΕΓΩ. Πιστεύω σήμερα με τα Διοικ Συμβούλια που υπάρχουν στους συλλόγους μας, το έδαφος είναι κατάλληλο και μπορούμε να συνεργαστούμε άριστα.

"Γ": Μπορείτε να μας προσδιορίσετε ένα πλαίσιο κοινής δράσης, ως βάση συνεργασίας;

Κώστας Βασιλάρας: Ακόμη και η κουβέντα που πρέπει να κάνουμε για τον προσδιορισμό των ρόλων μας είναι κοινή δράση.

Μια πρώτη πρόταση που έχω δεν είναι σωστό να την αποκαλύψω δημόσια δίχως πριν να τη συζητήσω με τους ομολόγους μου των άλλων χωριών. Όταν συζητήσουμε στη βάση της συνεργασίας εγώ θα φέρω μία πρόταση, εσείς κάποια άλλη κλπ Αν υπάρχει θέληση, εμπιστοσύνη και καλή πρόθεση όλα θα πάνε περίφημα.

Αλλά το ζητούμενο είναι η συνεργασία μας αυτή να μην έχει το χαρακτήρα του εφήμερου. Κάναμε μια συνεστίαση μία εκδήλωση και τελείωσαν όλα.

Θα πω ένα παράδειγμα. Τα χωριά μας έχουν πολύ μεγάλη ιστορία. Συλλογικά μέχρι σήμερα δεν την καταγράψαμε, δεν την αναδείξαμε. Για να μην παρεξηγηθώ επιμένω στο συλλογικά. Κι ερωτώ εγώ: Δεν πρέπει να συζητήσουμε αν μπορούμε να ασχοληθούμε από κοινού με αυτή τη δράση; Και αν συμφωνήσουμε σίγουρα δεν θα είναι μία δράση που θα τελειώσει σε ένα μήνα αλλά θα πάρει καιρό πολύ.

Εδώ πρέπει να σας πω και κάτι ακόμη. Τα χωριά μας έχουν πολλούς αξιόλογους και καταξιωμένους ανθρώπους σε διάφορους τομείς. Ανθρώπους που διαπρέπουν αλλά δυστυχώς είναι αποστασιοποιημένοι από τα κοινά. Μια κοινή μας δράση μπορεί να είναι η προσέγγιση για δραστηριοποίηση αυτών των ανθρώπων όχι απαραίτητα για την ενασχόληση με τα κοινά αλλά για την προσφορά τους στον τόπο μας. Δείτε το παράδειγμα του συμπατριώτης μας από το Αρματολικό και αγαπημένου μας φίλου Δημήτρη Κουτσιαμπασάκου. Δραστηριοποιείται και προσφέρει ο άνθρωπος στα χωριά μας, ετοιμάζει ήδη το «Μανάβη», ένα ντοκιμαντέρ που καταγράφει πολλά για τον τόπο μας. Δεν πρέπει να υπάρχει μία από κοινού δράση στη-

ριξης της προσπάθειας του Δημήτρη.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι περισσότεροι στα χωριά της Ορεινής μας Πατρίδας γνωριζόμαστε πολύ καλά μεταξύ μας. Ξέρω καλά ποια είναι η Βάγια, ο Χρήστος, ο άλλος Χρήστος κι εσείς ποιος είναι ο Κώστας. Επιμένω, λίγη θέληση να έχουμε και μπορούμε να βάλουμε ένα λιθαράκι έτσι ώστε να μην σκορπίσει στους πέντε ανέμους το χθες των χωριών μας αλλά και να θεμελιωθούν γερές βάσεις για να αντέξουμε σήμερα και να χτίσουμε το αύριο. Και αυτό είναι χρέος μας ηθικό απέναντι στους προγόνους μας της Ορεινής Πατρίδας.

Κώστας Βλάχος: Το πλαίσιο κοινής δράσης πιστεύω πως θα πρέπει να είναι:

Κοινή αντίδραση στην προσπάθεια αφανισμού των χωριών μας και προσπάθεια επιστροφής στην προκαλικράτεια εποχή.

Κοινή αντίδραση στον "όμορφο" όρο ΑΙΟΛΙΚΑ ΠΑΡΚΑ.

Κοινές αθλητικές εκδηλώσεις όπως γίνεται σήμερα.

Κοινές πολιτιστικές εκδηλώσεις στην ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ. Οποιαδήποτε προσπάθεια που θα έχει στόχο να βοηθήσει τα όμορφα ορεινά χωριά μας.

ΝΕΡΑΪΔΑ ΤΡΙΚΑΛΩΝ, 11-12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μαγευτικό μουσικό διήμερο Στον Ξενώνα "του Λευτέρη και της Λουκίας"

Δυο ονειρεμένες μουσικές βραδιές μας υπόσχεται η διεύθυνση του Ξενώνα "του Λευτέρη και της Λουκίας", το Σαββατοκύριακο της 11ης και 12ης Αυγούστου, στη Νεράϊδα Τρικάλων. Απ' τη μια θα μας συντροφεύσει η μαγική, σειρήνας φωνή της **Καλλιόπης Βέττα**, που θα ερμηνεύσει δικά της όμορφα, γεμάτα λυρισμό, τραγούδια και διάφορα έντεχνα λαϊκά κι απ' την άλλη, η ρεμπέτικη κομπανία θα μας χαρίσει ένα πλούσιο πρόγραμμα με λαϊκά και ρεμπέτικα.

Υπενθυμίζουμε ότι το ίδιο Σαββατοκύριακο και πριν τις παραπάνω μουσικές εκδηλώσεις, θα προηγηθούν οι θεατρικές παραστάσεις **"Μιας πεντάρας νιάτα"** απ' την ερασιτεχνική θεατρική ομάδα του Συλλόγου και **"Όνειρο Θερινής νυκτός"** απ' την παιδική θεατρική ομάδα.

Ένα πλούσιο λοιπόν πολιτιστικό διήμερο στις 11 και 12 Αυγούστου στη Νεράϊδα Τρικάλων, η οποία σας προσκαλεί και σας προκαλεί να φροντίσετε να το χετε ελεύθερο.

Όπως δήλωσε στο "Γ" η Διεύθυνση του Ξενώνα "του Λευτέρη και της Λουκίας", καθόλη τη διάρκεια της θερινής περιόδου, οι Νεραϊδώτες που θα διαμείνουν στον ξενώνα θα τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης στις τιμές των δωματίων.

Έλληνες εργάτες στη Γερμανία

Επιμέλεια: **Β. Γκόγκολου**

Όλοι ξέρουμε για το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα από την Ελλάδα στη Δ. Γερμανία τις δεκαετίες 1950 και 1960 που "συνέβαλε" στη δημιουργία της οικονομικής ανόρθωσης και του "οικονομικού θαύματος" της μεταπολεμικής Γερμανίας (δεν είναι η πρώτη φορά που "γκασταρμπάτερ" από την Ελλάδα μετανάστευσαν στη Γερμανία). Στον καιρό του 2ου παγκοσμίου πολέμου (αρχές δεκαετίας 1940) υπήρχε μεγάλη ανάγκη εργατικών χεριών για την πολεμική βιομηχανία της Γερμανίας των ναζί. Και τότε υπήρξαν Έλληνες εργάτες που πήγαν να δουλέψουν στη Γερμανία για να γλυτώσουν από την πείνα και το λοιμό του χειμώνα του 1941-1942. Ο Μαρκ Μαλάουρερ (Αγγλος ιστορικός) στο βιβλίο του "Στην Ελλάδα του Χίτλερ" αναφέρεται (συχνά με γλαφυρό τρόπο) σ' αυτούς. Ας δούμε - επιλεκτικά - τί αναφέρει στο κεφάλαιο "Έλληνες εργάτες στο Ράιχ":

τις αρχές του 1942 ο Άλμπερτ Σπέέρ ανέλαβε να κλιμακώσει την παραγωγή όπλων, καθώς η εκστρατεία στην Ανατολή έμπαινε σε μια δεύτερη φάση. Μια κι ο Χίτλερ είχε απαγορεύσει να εργάζονται Γερμανίδες στη βιομηχανία, το Ράιχ χρειαζόταν οπωσδήποτε ξένη εργατική δύναμη κι ο Φρίτς Ζάουκελ, ο νεοδιορισμένος πληρεξούσιος για την Εργασία, έβαλε μπρος μια σειρά από "ενέργειες" στρατολόγησης σε όλη την Ευρώπη, προσπαθώντας να βρει εργάτες για τη Γερμανία.

Πριν από το διορισμό του Ζάουκελ, οι προσπάθειες του Άξονα να προσελκύσει Έλληνες εργάτες στο εξωτερικό είχαν αποτύχει οικτρά. Σύμφωνα με την OKW από τους 3,5 εκατομμύρια εργάτες που απασχολούνταν στο Ράιχ τον Οκτώβριο του 1941 μόνο 550 ήταν Έλληνες! Κι όμως υπήρχαν 109000 από την πρώην Γιουγκοσλαβία και 14.600 από τη Βουλγαρία, η οποία δεν είχε καν κατοχή. Τον Ιανουάριο του 1942 η Επιπροπή Στρατολόγησης Ελλήνων Εργατών για εργασία στην αλλοδαπή άνοιξε το γραφείο της στη Θεσσαλονίκη για αιτήσεις από ενδιαφερόμενους εργάτες. Όταν ανταποκρίθηκαν μόνο 15-20 άτομα, η γερμανική στρατιωτική αρχή διέταξε πολιτική επιστράτευση και δέδωσε τη φήμη ότι όσοι θα περίμεναν ώσπου να τους επιστρατεύσουν, θα στέλνονταν στο ρωσικό μέτωπο ως βοηθητικοί εργάτες. Υπήρχαν όμως και κίνητρα, καθώς υπόσχονταν στους Έλληνες εργάτες υψηλούς μισθώσεις και έξοδα μεταφοράς για τις οικογένειές τους. Στον ελληνικό τύπο εμφανίστηκαν γράμματα που υποτίθεται πως ήταν από εργάτες στη Γερμανία, τα οποία εγκωμίαζαν την αφθονία τροφής, μπύρας και ιατρικής μέριμνας. Στα τέλη 1942 γύρω στους 10.000

Έλληνες αναφέρονται ως εγγεγραμμένοι στην Επιπροπή ανάμεσά τους εργάτες από την Αθήνα, τη Πάτρα και τη Θεσσαλονίκη.

Σ' ένα άρθρο με τίτλο "Γαλλία-Γερμανία-Ελλάς" η φιλοαξονική ημερήσια "Νέα Ευρώπη" -που ο δωστήλογος ιδιοκτήτης της είχε μόλις διοριστεί δήμαρχος Θεσσαλονίκης- εξέφραζε ανησυχίες για τα απογοητευτικά αποτελέσματα της εκστρατείας εργασίας. Οι Γάλλοι, ανέφερε, είχαν ανταποκριθεί με θέρμη στις γερμανικές εκκλήσεις για βοήθεια στο μέτωπο και στα εργοστάσια, στον πόλεμο ενάντια στον Μπολσεβικισμό. Άλλα (...πρέπει να ομολογήσουμε...) οι Έλληνες όχι και τόσο. Το έντυπο υπογράμμιζε τα ευεργετήματα του να πάει κανείς να δουλέψει στη Γερμανία. Η εργασία ήταν πολύ πιο προχωρημένη απ' ό,τι στην Ελλάδα και οι Έλληνες εργάτες θα μάθαιναν πολλά: "Δε θα πολεμήσετε, απλώς ελάτε και δουλέψτε".

Οι εκκλήσεις αυτές ελάχιστη επίδραση είχαν στο αναγνωστικό κοινό. Η απροθυμία των Ελλήνων ήταν φανερή σε όλα σχεδόν τα επίπεδα. Οι δημόσιοι υπάλληλοι του ελληνικού υπουργείου Εργασίας δεν ήθελαν να στρατολογούν για τη Γερμανία, αναγκάζοντας έναν από τους εκπροσώπους του Ζάουκελ να έρθει στην Ελλάδα να επιστατήσει ο ίδιος την καμπάνια. Οι Έλληνες εργάτες που καλούνταν στο γραφείο του για εξέταση ώστε να εξακριβωθεί ποιο ήταν το καλύτερο είδος δουλειάς που θα μπορούσαν να τους αναθέσουν, δήλωναν άγνοια κάθε τέχνης άλλοι δήλωναν ορθά-κοφτά ότι δεν ήθελαν να αφήσουν την Ελλάδα για να δουλέψουν για τον Άξονα. Στα τέλη του χρόνου η στρατολόγηση καταργήθηκε. Στις αρχές του 1943 ύστερα από

φήμες ότι οι Γερμανοί σκόπευαν να καταφύγουν στην αναγκαστική πολιτική επιστράτευση, μαζικές διαδηλώσεις διαμαρτυρίας και απεργίες συγκλόνισαν την Αθήνα και υποχρέωσαν την κυβέρνηση Λογοθετόπουλου να διαψεύσει ότι υπήρχε καν τέτοια ιδέα.

Από τους εργάτες που πήγαν στο Ράιχ, λίγοι ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες των Γερμανών. Πολλοί μπορεί να μην είχαν ακριβώς εξαναγκαστεί, αλλά είχαν καταλήξει να πάνε μόνο σαν τελευταία λύση μπροστά στη λημοκτονία. Σε μια μεταφορά που έφτασε στο Τιρόλο εκείνο το Σεπτέμβριο, το 80% από τους νιόφερτους βρέθηκαν σωματικά ακατάλληλοι. Δεν ξέρουμε αν η επιλογή της δουλειάς στο εξωτερικό προσείλκυε ιδιαίτερα ασθενικούς εργάτες ή αν, πιθανότερα, αυτοί απλώς αντανακλούσαν την πτώση του γενικού επιπέδου υγείας στην Ελλάδα, ως αποτέλεσμα του υποσιτισμού και της ανεπαρκούς ιατρικής μέριμνας.

Στους Γερμανούς εργοδότες εδραιώθηκε σύντομα μια ξεχωριστή εικόνα για τον 'Έλληνα εργάτη. "Ο τρόπος και η απόδοση των Ελλήνων είναι ιδιαίτερα φτωχοί και ξεχωρίζουν ως οι χειρότεροι από τους αλλοδαπούς εργάτες" σημειώνει μία έκθεση. Η χρησιμοποίηση Ελλήνων, σύμφωνα με μια άλλη, ήταν "ένα αποτυχημένο πείραμα". Από το Λιντς αναφέρθηκε ότι "ευθύς εξαρχής οι Έλληνες κατέκτησαν το ρεκόρ της κοπάνας, της απροθυμίας για δουλειά και της τεμπελιάς". Κι ένας πράκτορας στο Ράιχενμπεργκ έγραφε πως "ο επιστάτης είπε πως οι Έλληνες είναι οι μεγαλύτεροι αχαίρετοι που έχει δει ποτέ του". Στη συνέχεια αναφερόταν στην αγάπη τους για τα χαρτιά και τα ζάρια, που υποτίθεται ότι τους φτώχαιναν και τους οδηγούσαν στην εγκληματικότητα. Εκείνο όμως που θορυβούσε πάνω απ' όλα την Γκεστάπο ήταν τα αντιγερμανικά αισθήματα των Ελλήνων. Οι εκθέσεις αυτές δίνουν μια πολύ διαφορετική εικόνα για τη ζωή των αλλοδαπών εργατών στο εξωτερικό απ' αυτήν που εκπεμπόταν ραδιοφωνικά προς την Ελλάδα. Το ίδιο και τα γράμματα που έστελναν οι εργάτες στα σπίτια τους : "Στείλτε μου, σας παρακαλώ, χρήματα και ρούχα", έγραφε ένας. "Δουλεύουμε 14 ώρες την ημέρα. Το μεροκάματό μας δεν φτάνει να αγοράσουμε φαΐ ούτε από το λαϊκό συσστίο".

Δεν ήταν όμως μόνο η βία τους που διατάρασσε τη ζωή των πολιτών στο Ράιχ. Πολλοί εργάτες

συμπλήρωναν τους μισθούς τους ανταλλάσσοντας τρόφιμα και άλλα αγαθά που τα γυρόφερναν στις γύρω εξοχές ή τα έφερναν πίσω στο στρατόπεδο τους για να τα πουλήσουν με κέρδος στους συναδέλφους τους.

Μερικοί ισχυρίζονταν ότι κέρδιζαν περισσότερα έτσι παρά με την κύρια απασχόλησή τους. Παρακαλούσαν, καλόπιαναν ή ακόμη και απειλούσαν τις νοικοκυρές και τους αγρότες για φαΐ. Άλλα υπήρχαν και αναφορές ότι ορισμένοι Γερμανοί τους έδειχναν συμπάθεια και τους προμήθευαν λαχανικά. Κι εκείνο που ανησυχούσε πολύ την Γκεστάπο ήταν πως οι 'Έλληνες συνήθιζαν να τριγυρίζουν σε μαγαζά και κτήματα απ' όπου πίστευαν ότι απουσίαζαν οι άντρες. Γιατί αυτό, σ' ένα κράτος δομημένο στην αρχή του φυλετικού διαχωρισμού, έφερνε στο προσκόνιο το φάσμα του πάρε-δώσε στο πιο απαράδεκτο απ' όλα τα εμπορεύματα: στο σεξ, 'Ένας πληροφοριοδότης αναφωνούσε: "Είναι ακατανόητο Γερμανίδες γυναίκες και κοπέλες να είναι συχνά πρόθυμες όχι μόνο να τρέξουν πίσω από τους 'Έλληνες, αλλά και να εμφανίζονται ανοιχτά μαζί τους". Είχαν αναφερθεί πολυάριθμες εγκυμοσύνες. Οι ίδιοι οι 'Έλληνες υποτίθεται ότι ξαφνίαζονταν με τη συμπεριφορά των Γερμανίδων. Ένας έλεγε: "Ολες οι Γερμανίδες είναι πόρνες. Αν μία γυναίκα φερόταν έτσι στην Ελλάδα θα την έστελναν κατευθείαν στο μπουρδέλο". Προς μεγάλη απόγνωση των αρχών, οι γυναίκες του Ράιχ εξακολουθούσαν να κωφεύουν στις προειδοποιήσεις τους.

Δεν είναι λοιπόν να απορεί κανείς που η γερμανική αστυνομία θεωρούσε τους 'Έλληνες εργάτες σκέπτο πονοκέφαλο και πρότεινε, μιας και η παραγωγικότητά τους ήταν τόσο χαμηλή, "να εξεταστεί αν αξίζει να συνεχιστεί στο μέλλον η μεταφορά εργατών από την Ελλάδα στο Ράιχ". Όπως έλεγε μια άλλη έκθεση "οι δυσκολίες που έχουν ανακύψει με τους 'Έλληνες είναι μεγαλύτερες από τα αναμενόμενα οφέλη". Στα τέλη του 1943, από τους 5,4 περίπου εκατομμύρια αλλοδαπούς εργάτες που απασχολούνταν στο Ράιχ μόνο 11.000 ήταν από την Ελλάδα. Πολλοί από εκείνους που είχαν φτάσει με προηγούμενες μεταφορές είχαν επιστρέψει στην Ελλάδα με άδεια και είχαν μείνει εκεί. Τον επόμενο χρόνο τα SS άρχισαν να συγκεντρώνουν πολίτες στις ελληνικές πόλεις ώστε να αντιμετωπίσουν την έλλειψη εθελοντών.

Ο Λαός τόλμησε. Τώρα θα συνεχίσει δυνατά

Της Εύης Καρακώστα*

Kαι τώρα που ο λαός τόλμησε να αντιδράσει, οφείλει να προχωρήσει και να αλλάξει οριστικά την πολιτική ιστορία αυτού του τόπου. Οφείλει να πάρει την υπόθεση στα χέρια του. Οφείλει να δει πως και πόσο κινδυνολογεί το κατεστημένο για να φοβίσει και εκβιάσει το λαό προκειμένου να μην χάσει τα προνόμια του.

Ο εργαζόμενος πολίτης, ο πολίτης που με τον καθημερινό του μόχθο παράγει τον πλούτο αυτής της χώρας κατάλαβε πλέον, πως δικαιούται να αποφασίζει αυτός τι θα τον κάνει και όχι οι υπηρέτες των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων.

Μπορεί να μας ξεγέλασαν τόσα χρόνια δίνοντας μας φεύγτικες ελπίδες και ρίχνοντάς μας ένα κομμάτι ψωμί δανεικό, κερδίζοντας αυτοί απ' τις υπέρογκες προμήθειες και τις τοκογλυφικές συμβάσεις. Τώρα η ανοχή του λαού εξαντλήθηκε.

Ήρθε η ώρα να τολμήσουμε την αλλαγή. Τώρα είδαμε πως ενώ ένα μήνα πριν η Ν.Δ. & το ΠΑΣΟΚ με την κυβέρνηση Παπαδήμου υποστήριζαν πως εξήντησαν όλα τα διαπραγματευτικά μας όπλα απέναντι στους δανειστές μας και πως δεν γινόταν αλλιώς παρά μόνο η συνεχής μείωση μισθών, συντάξεων και με απολύσεις έλυνε το οικονομικό «αδιέξοδο» της Ελλάδας, τώρα που ο Ελληνικός Λαός είπε όχι στο Μνημόνιο απεφάσισαν πως υπάρχει η δυνατότητα διαπραγματεύσεων. Τώρα άρχισαν να μιλούν για ανάπτυξη.

Είναι όμως αργά !! Δεν σας εμπιστεύμαστε ως νέους σωτήρες γιατί είστε παλιοί γνωστοί και φαύλοι. Το μόνο που ενδιαφέρει το παλιό κατεστημένο και τους γόνους αυτού είναι οι θέσεις τους. Έμαθαν να ζουν απ' το βουλευτιλίκι ως άλλοι βασιλείς και δεν μπορούν αλλιώς.

Όλοι εμείς που εμπιστευτήκαμε τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ και όχι μόνο εμείς αλλά και όλοι όσοι τώρα βλέπουν το παιχνίδι της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, οφείλουμε για μας και τα παιδιά μας να αντιδράσουμε στους καθημερινούς εκβιασμούς, στο καθημερινό φέμα και να πούμε ναι στις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Να πούμε ναι :

1. Στην Καταγγελία του Μνημονίου με άμεση ακύρωση εφαρμογής των μέτρων του Μνημονίου

και ειδικότερα εκείνων για μειώσεις μισθών και συντάξεων που προγραμματίζονται για τους επόμενους μήνες και τη διάλυση του κοινωνικού κράτους.

2. Στην Ακύρωση των νόμων που καταργούν τα εργασιακά δικαιώματα και τις συλλογικές συμβάσεις.
3. Στην Καθέρωση της απλής αναλογικής στον εκλογικό νόμο και κατάργηση του νόμου περί ευθύνης υπουργών.
4. Στο Δημόσιο έλεγχο του τραπεζικού συστήματος που έχει λάβει έως σήμερα 200 δισεκατομμύρια από την κυβέρνηση και άμεση δημοσιοποίηση της έκθεσης Black Rock για την κατάσταση των τραπεζών.
5. Στη Δημιουργία επιτροπής λογιστικού ελέγχου, διερεύνηση του επαχθούς χρέους, μορατόριου στην αποτλητριαίη του και διεκδίκηση δίκαιης και βιώσιμης ευρωπαϊκής λύσης.

Αυτά είναι τα κατ' αρχήν μέτρα προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για την αξιοπρεπή διαβίωση του Έλληνα πολίτη και την αναδιοργάνωση της παραγωγής για την ανάπτυξη της χώρας μας.

Η αριστερά έχει υποχρέωση να αποκαταστήσει το δίκαιο, την ισοτιμία, την ισονομία, την αξιοπρεπεια για τον πολίτη.

Η αριστερά δίνει στον λαό την ελπίδα ότι είναι σε θέση να αλλάξει την πορεία στη διοίκηση αυτής της χώρας, όπου οι ρεμούλες δεν θα χωράνε στους «κανόνες» της και δεν θα εξαρτώνται από την ατομική βούληση.

Και Ναι, είμαι πεπεισμένη πως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σε θέση να ξεκινήσει την πορεία του σωστά και να κάνει πράξη όλο το οικονομικό – εκλογικό πρόγραμμα που δίνει ώθηση στην ισόρροπη ανάπτυξη, προκειμένου να έχουμε όλοι εργασία, δωρεάν παιδεία και υγεία.

Με όλη μας τη δύναμη και όλοι – όλες μαζί πρώτο κόμμα στις εκλογές στις 17 Ιουνίου το ΣΥΡΙΖΑ.

* Η Εύη Καρακώστα είναι υποψήφια βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στην Β' Πειραιά

Αναζητώντας τις ρίζες μας

Γράφει η Σοφία Κασελούρη

Ηζωντανή εκπομπή «Αναζητώντας τις ρίζες μας» της τηλεόρασης TRT κεντρικής Ελλάδας στο Βόλο, που προβλήθηκε στις 8 Απριλίου Κυριακή των Βαΐων, μοσχοβιούσε από άρωμα της πορτοκαλιάς και της ελιάς της Άρτας, πλημμύρισε από την αρμύρα του Αιμβρακικού, τη δροσά της ορεινής πατρίδας, τη λαμπρότητα των βυζαντινών μνημείων της Άρτας, την φρέσκια μυρωδιά των τζουμερκιώτικων παραδοσιακών φαγητών.

Θεσμός

Κάθε χρόνο την Κυριακή των Βαΐων επί 8ετία, η δυναμική παρουσία αγοριών και κοριτσιών από τα χορευτικά της Κυράτσας, ζωντανεύουν στο Βόλο την περιοχή μας, προβάλλοντας τον τόπο μας ποικιλοτρόπως, και με διαφορετικό περιεχόμενο κάθε φορά. Ο έμπειρος παραγωγός της εκπομπής Θιδωρής Σδρούλιας (καθώς η εκπομπή και η παρουσία της Άρτας στο Βόλο, έγινε πλέον θεσμός), αισθάνεται φίλος αγαπητός στην περιοχή, και συνεργαζόμενος με το Σπύρο Νεραιδιώτη, απολαμβάνει κάθε φορά ο ίδιος την περιοχή μας μέσα από τη δυναμική συμμετοχή της νεολαίας.

Σπύρος Νεραιδιώτης

Αγνός, αυθόρυμπος, αυτοδίδακτος χοροδιδάσκαλος από μικρή ηλικία με ιδιαίτερες γνώσεις στα παραδοσιακά πατήματα, πιστά και ορθά υπηρετεί

για πολλά χρόνια την παράδοση ο Σπύρος Νεραιδιώτης, όπως τόνισε ο παραγωγός του TRT Βόλου. Ο Σπύρος, αποτύπωσε την αγάπη του και την γνώση του στα δυο καλογραμμένα βιβλία του. Παρακαταθήκη στη νεολαία και τον πολιτισμό. Μπορεί να κρέμασε τα τσαρούχια του ο Σπύρος την πλέον κατάλληλη στιγμή της ζωής του (έτσι έκρινε) – αν και είχε ακόμη την πρωτοχορευτική δυνατότητα – όμως συνεχίζει να απολαμβάνει με το δικό του τρόπο την διδασκαλία και πολύ εύκολα σε σύντομο χρονικό διάστημα ανεβάζει χορευτικά σε σπουδαίες εκδηλώσεις.

Η εκπομπή είχε την αυθόρυμη συμμετοχή της νεολαίας, και την ανάλυση για κάθε πλούτο της περιοχής μας, πορτοκάλι ακτινίδιο, ψάρι, αυγοτάραχο, ελιά και παραδοσιακή κουζίνα. Οι κοπέλες του χορευτικού μπήκαν στο στούντιο τραγουδώντας και κρατώντας κουλούρες, νηστήσιμα εδέσματα της περιοχής μας, χαλβά, πίτες, πλαστό, κρασί, λάδι, και πορτοκάλια. Εκείνο που δεν μπορέσαμε να φέρουμε μαζί μας, είπε ο Νεραιδιώτης, είναι τα βυζαντινά μνημεία, αλλά τα κουβαλάμε μέσα στην καρδιά μας, αναφερόμενος στους πολύτιμους θησαυρούς της περιοχής μας, αλλά και στην σχολή Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής, στο ΤΕΙ της Άρτας.

Ο πρόεδρος Κώστας Κουτσούκης

Δεν ξεχνούν τα πατροπαράδοτα οι Τζουμερκιώτες τόνισε μεταξύ άλλων ο

«Κέντημα στην πέτρα η ζωή του»

το νέο βιβλίο του **Ηλία Προβόπουλου**

Στο βίο και το έργο του Μιχάλη Νικήτα Ρούσου, ο οποίος ζήσε στον οικισμό Ασφοντυλίτης της Όξω Μεριάς της Αμοργού και «... κέντησε με το βελόνι του πάνω στις πέτρες και την ιστορία ενός ανθρώπου που ήθελε να πετάξει μακριά αλλά δεν είχε γερά πόδια», αφιερώνει το νέο του βιβλίο: «Κέντημα στην πέτρα η ζωή του», ο γνωστός μας Ηλίας Προβόπουλος.

Στις πλέον των 100 σελίδες του βιβλίου ο Ηλίας παρουσιάζει με το γνωστό γλωσσικό του ύφος το έργο του παράξενου αυτού ανθρώπου που γεννήθηκε αρπιμελής αλλά μια ασθένεια του στέρησε εντελώς τη δυνατότητα της κίνησης στα κάτω άκρα.

Έτσι πέρασε όλα τα χρόνια ως το θάνατό του, σερνάμενος στις αυλές των σπιτιών και τους δρόμους του Ασφοντυλίτη και άφησε αναρίθμητα κεντήματα στις πέτρες της γης και στα λιθάρια των τοίχων στα σπίτια και τις μάντρες.

Μέσα βέβαια από την προσπάθεια ερμηνείας των έργων παρουσιάζεται και η ζωή των ανθρώπων του οικισμού.

Να σημειώσουμε ότι σε κάθε σελίδα του βιβλίου του υπάρχει και μια τουλάχιστον φωτογραφία από τα υπέρθυρα, τις ξερολιθίες, αλλά

και τα λιθόστρωτα, όπου πάνω τους είναι κεντημένα τα έργα του Μιχάλη Ρούσου.

→ πρόεδρος του Συλλόγου Κώστας Κουτσούκης κι εμείς στην Κυράτσα προσπαθούμε να κρατήσουμε κάτι από όλα, με τη συμβίωση πολλών Τζουμερκιωτών από διάφορα χωριά που είναι συνδημότες στον Δήμο Ν. Σκουφά στην Κυράτσα στο Πέτα.

Κωστηλάτα

Για την απείρου κάλλους άγρια ομορφιά της Κωστηλάτας, την ιστορική μάχη του Σταυρού όπου οι αδερφοί Αντωνόπουλοι, την άνοιξη του 1883 με ισχυρή στρατιωτική δύναμη και το Χατζάρα από Βάλτο Αιτωλοακαρνανίας, με δυο χιλιάδες πρόβατα για να βοσκήσουν και να γίνουν κύριοι του λιβαδιού της Κωστηλάτας αλλά δεν τα κατάφεραν,

αναφέρθηκε η Σοφία Κασελούρη. Επίσης αναφορά έκανε και στην χιλιοτραγουδισμένη Κωστηλάτα, χορό των ανατολικών Τζουμέρκων, ύμνος προς τα άγια χώματα των μικρών μας πατρίδων που προσελκύει τους καλοκαιρινούς μήνες τον κόσμο. Η Κωστηλάτα που τραγουδιέται και χορεύεται στα πανηγύρια είναι χορός της ομοψυχίας, αλληλεγγύης καθώς ξεχνιούνται τα μίση και οι φαγωμάρες.

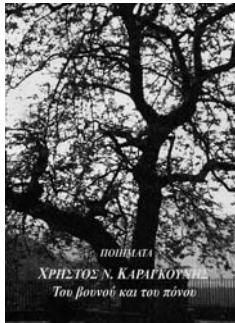
Ο Γιάννης Ζιάκος στο κλαρίνο, και η παρέα του (Φώτης Καραμπάς στο βιολί, Χρυσοβαλάντης Βέλλιος στο ακορντέον, Περικλής Ζήσης στο λαούτο, Γιώργος Δημολιός στο ντέφι, και Αχιλλέας Χαχάμης στο τραγούδι) απέδωσαν με τον καλύτερο τρόπο τα Ηπειρώτικα τραγούδια.

Ομεγάλος Μάνος Χατζιδάκις είχε πει πως, ο άνθρωπος δημιουργεί ή από χαρά ή από πόνο. Ο Χρήστος Καραγκούνης θα έλεγα δημιουργεί και από τα δυο. Δημιουργεί από χαρά γιατί αγαπάει τον κόσμο ολάκερο, μα πιότερο όμως δημιουργεί από πόνο. Άνοιξε διάπλατα την καρδιά του και χύθηκαν γύρω του χίλια χρώματα και αρώματα. Ξεδίπλωσε την ψυχή του και γύρω του διασκορπίστηκαν όμορφα ανθρώπινα συναισθήματα. Όλα αυτά, έσκυψε τα μάζεψε προσεκτικά, με περίσσια αιπλότητα χάρη και κυρίως αγάπη και τα έκανε στίχους. Και τους στίχους τούς έκανε ποιήματα, σε ένα μικρό και απλό τόμο.

Αλλά σε αυτό τον μικρό τόμο όμως χώρεσαν άπειρες όμορφες αναμνήσεις από τη ζωή του βουνού, εμπλουτισμένες με σωρεία συναισθημάτων από την καθημερινότητα.

«Του βουνού και του πόνου», μέσα σε δυο έννοιες χωράνε η μεγάλη καρδιά και η τεράστια ψυχή του εκδότη. Ο Χρήστος Καραγκούνης με τα ποιήματά του, μας μεταφέρει νοερά και γλυκά στα χρόνια εικείνα που οι κοινωνίες ήταν στενά δεμένες μεταξύ τους. Που ο θεσμός της οικογένειας, η έννοια της θρησκείας και της πατρίδας ήταν ιδανικά.

Μας ανεβάζει στις απόκρημνες κορφές του Κριάκορα, απενίζοντας με δέος το αγέρωχο πέταγμα του αετού, νιώθοντας στα ρουθούνια μας το μεθυστικό

άρωμα του τσαγιού. Μας περιπλανάει στις πλαγιές των ορέων, στις στρούγκες των τσελιγγάδων, ακούγοντας τα βελάσματα των προβάτων, τους ίχους των κουδουνιών, το φτερούγισμα της πέρδικας, το θρόισμα των φύλλων του πλάτανου, τον ασταμάτητο ήχο των κρυστάλλινων νερών του Γλαβά. Αυτούς τους ρομαντικούς ήχους του βουνού που όλοι μαζί συνθέτουν μια υπέροχη μελωδία.

Μέσα από αυτούς τους στίχους των ποιημάτων του, μας έκανε έστω και για λίγο να θυμηθούμε τη φύση, να έρθουμε πιο κοντά σε αυτή. Μας έκανε να χαμογελάσουμε, να δακρύσουμε, να ποθήσουμε, να νοσταλγήσουμε, να αφουγκραστούμε τον παλμό της εποχής εκείνης.

Ο Χρήστος είναι ένας μικρός ήρωας. Γιατί κατόρθωσε το ακατόρθωτο. Όχι μόνο γιατί εξωτερίκευσε τα αισθήματά του κάνοντάς τα ποιήματα, αλλά και στην ίδια τη ζωή, γιατί την αγάπησε δε λιποτάχτησε, της έδωσε νόημα και περιεχόμενο, και εισέπραξε από αυτή αγάπη, σεβασμό και εκτίμηση.

Χρήστο Καραγκούνη, μέσα από τα ποιήματά σου μας έκανες να νοιώσουμε έστω και για λίγο άνθρωποι με αισθήματα και ευαισθησίες.

Γι' αυτή τη δωρεά της ψυχής σου, σ' ευχαριστούμε θερμά.

Σπ. Νεραιδωπης

Η σπηλιά

Θα πάω να βρω βαθιά σπηλιά
μέσα να κατοικήσω
τον κόσμο τον αχάριστο
πίσω να τον αφήσω

Εκεί να μένω ξάγρυπνος
έως την άλλη ήμερα
ν' ακούω όλες τις φωνές
τα λόγια απ' τον αγέρα

Πως κουβεντιάζουν τα βουνά
με τις φηλές ραχούλες
τα έλατα με τις οξιές
τιακάλια με αρκούδες

Όταν αυτά μιλούν σιγά
και δεν καταλαβαίνω

αμιλητος θα κάθομαι
χωρίς να επεμβαίνω

Θα τα ρωτήσω να μου πουν
πού είναι η ευτυχία;
στη μοναξιά και στη σιωπή
ή μες στην κοινωνία;

Κι όπως θα είμαι σιωπηλός
μες στης σπηλιάς την άκρη
ν' ακούω αναστεναγμούς
που να 'ρχονται απ' τα βάθη

Κι εγώ θα αφουγκράζομαι
τι να είναι αυτά που ακούω
μα θα 'ναι γνώριμες φωνές
που θα έρχονται στο νου μου

Δεν θα 'μαι μόνο εγώ εκεί
να φάχω για ηρεμία
θα είμαστε πάρα πολλοί
να θέλουμε ησυχία

Συγνώμη πρέπει για να πω
σ' αυτούς που ενοχλούσα
θα ήμουν πάντα ευγενής
εκεί αν κατοικούσα

Όλοι μας να ανταμώσουμε
να δώσουμε τα χέρια
και από δω και στο εξής
θα είμαστε αδέρφια

Χρήστος Καραγκούνης

Ωδή στη Γυναίκα

Η8η Μαρτίου έχει καθιερωθεί ως ημέρα της γυναικάς. Η ημερομηνία δεν είναι τυχαία, αλλά επιλέχθηκε με αφορμή μια μεγάλη διαμαρτυρία γυναικών που έγινε στις 8 Μαρτίου 1857 στην Νέα Υόρκη των ΗΠΑ, όπου εργάτριες κλωστοϋφαντουργίας βγήκαν στους δρόμους ζητώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας. Η ίδια ημερομηνία επιλέχτηκε τα επόμενα χρόνια από τις γυναικές για να διαμαρτυρηθούν για τις κακές συνθήκες εργασίας και να ζητήσουν την ισότητα των δύο φύλων. Η άτυπη μέχρι τότε ημέρα της γυναικάς γιορτάστηκε επίσημα στις 8 Μαρτίου του 1909 στις ΗΠΑ. Ε, από τη χρονολογία αυτή μπορεί να πει κανείς πως άρχισε να χάνει και το πραγματικό της νόημα, για να καταλήξει σήμερα ως γιορτή δώρων και λουλουδιών.

Το αίτημα των γυναικών για ισότητα και κοινωνική απελευθέρωση παραμένει ζωντανό, αφού, ακόμα και σήμερα, εκατομμύρια γυναικών υφίστανται την καταπίεση που επιβάλουν ο κοινωνικός ρατσισμός και η ανδροκρατία σε πάρα πολλές χώρες του κόσμου.

Παραθέτω ένα ποίημα, πραγματική ωδή στη γυναίκα που έγραψε ο στιχουργός Νίκος Λουκάς (το μελοποίησε ο συνθέτης Τάκης Σουύκας και το ερμήνευσε ο Στέλιος Καζαντζίδης):

Γυναίκα μάνα κι ερωμένη,
χήλια κομμάτια μοιρασμένη,
γεμάτη αγάπη και στοργή,
γυναίκα μάνα κι ερωμένη,
ακούραστη, βασανισμένη,
σ' όλο το κόσμο είσ' εσύ.

Είσαι ανάστασης καμπάνα,
όλου του κόσμου είσαι η μάνα,
είσαι η ίδια η ζωή,
κάνεις θυσίες νύχτα μέρα,
και η ζωή δε πάει πιο πέρα
αν λείψεις μόνο μια στιγμή.

Γυναίκα μάνα κι ερωμένη,
η πιο μεγάλη αδικημένη.

Γυναίκα μάνα κι ερωμένη,
μια θάλασσα γαληνεμένη,
είν' η δική σου η αγκαλιά,
γυναίκα μάνα κι ερωμένη,
ανώνυμη και πονεμένη,
που μένεις πάντα στη σκιά

Δεν με πείθετε να γιορτάσω
σήμερα το ότι είμαι ΓΥΝΑΙΚΑ
όλο το χρόνο και παλεύω να
ισορροπήσω στο τεντωμένο
σκοινί της άγριας κοινωνίας...

Απλά δε με πείθετε.....

Την μνήμη των Γυναικών που
αγωνίστηκαν την Τιμώ κάθε
μέρα, κοιτώντας τη Ζωή με
τόλμη και ειλικρίνεια, ίσια στα
μάτια...

(Μια γυναίκα)

... και για την αντιγραφή:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΕΛΟΣ

Λαϊκές προβλέψεις για τον καιρό σε παλιότερη εποχή

Του Ηλία Καραθάνου

Ταν βέβαιο ότι εκείνη την εποχή στο πολύπλευρα αποκλεισμένο κι απομονωμένο χωριό μας από τον υπόλοιπο κόσμο και συγκοινωνιακά και γενικά επικοινωνιακά, με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο κι ενασχόληση κατά κύριο επάγγελμα με την γεωργοκτηνοτροφία, σε πρωτόγονη αντιπαραγωγική κατάσταση με πλήρη κι απροκάλυπτη έκθεση στη φύση κι οπισθιοδορικές συνθήκες διαβίωσης, εξαιτίας ανατροφοδότησης από μια πρωτοφανή κι αδήριτη φτώχεια που αλύπτητα μάστιζε το πετσί όλων των συγχωριανών δεν υπήρχε καθόλου η σημειερινή αναπτυγμένη επιστημονική γνώση, ούτε εξελιγμένη τεχνολογία. Ήμασταν όλοι αφημένοι σε απομικές προοδευτικές προσπάθειες περιορισμένης κλίμακας, μικρές ανοργάνωτες εξάρσεις πολυμήχανου κι ανήσυχου πνεύματος, σαν τον Ομηρικό Οδυσσέα. Το Κράτος-Πρόνοιας στα σπάργανα κι αυτό, δέρνονταν από αναπτερωμένα κι υποδαυλισμένα εντέχνως από το ντόπιο κατεστημένο και τους εξωτερικούς μας προαιώνιους πάτρωνές μας της Δύσης, που όπως τώρα, πολύ περισσότερο τότε, απομυζούσαν κάθε ικμάδα μας, ασκώντας την τακτική του 'διαιρεί κι βασίλευε' κι μια στυγή υπεριαλιστική εκμετάλλευση, τύπου προτεκτοράτου.

Παραμελημένοι στον άγονο ορεινό όγκο της κεντρικής ελληνικής ορεινής περιφέρειας από τους επίσημους κι υπεύθυνους κρατικούς φορείς, καταδικασμένους σε μια άνευ προηγουμένου κακοδαιμονία, οι πρόγονοί μας αρκούνταν στην ανάλυση μιας εμπειρικής καθημερινής διαπίστωσης. Αυτή την πολύτιμη εμπειρία αποκτούσαν κατόπιν προσεκτικής, εμπειριστατωμένης φυσικής παραπήρησης στα φαινόμενα που επαναλαμβάνονταν γύρω τους. Αυτά τους έδιναν το προνόμιο για μια ασφαλή καιρική πρόγνωση, μετά από επεξεργασία μέσα τους με λογική διεργασία που στηρίζονταν στην οξύνοια πνεύματός τους, αποκλείοντας τη μηχανιστική διαδικασία και το τυχαίο σε μια απλή σύμπτωση κι συγκυρία, χωρίς την αξιοπιστία της επανάληψης στην πραγματικότητα της φύσης κι όχι πειραματικά

σε εργαστήρια με τη μέθοδο δοκιμής και λάθους.

Η απλότητά τους που αποτυπώνονταν με ενάργεια στην εκδηλωτικότητά τους, η απλοϊκότητα στην αντιμετώπιση των ποικίλων προβλημάτων τους, η έλλειψη μέσων και τρόπων διασκέδασης από τις ενοχλητικές σκοτούρες της ζωής, ενημέρωσης για ειδήσεις, πληροφορίες κι γεγονότα που συνέβαιναν στον 'παρακάτω' κόσμο από σχεδόν ανυπαρξία εφημερίδων, σπανιότητας του ραδιόφωνου, κυριολεκτικής απουσίας της τηλεόρασης ή εικονικών πεδίων βιντεοσκοπήσεων κι αναμετάδοσης στα κακοτράχαλα κι απρόστα μέρη μας. Αυτά όλα νόθευαν την αντικειμενικότητα στις προσωπικές κρίσεις του λαού, ωθώντας σε προλήψεις κι δεισιδαιμονίες επαναφέροντας τον αρχαιοελληνικό παγανισμό και τη μαντική ικανότητα κι συνάμα δεινότητα του Κάλχα και της Πυθίας.

Αυτό το ιδίωμα-χάρισμα μιας μαντικής τέχνης φαίνονταν σαν έμφυτο κι κληρονομικό, διαδιδόμενο από γενιά σε γενιά, προσφέροντας τέτοιες δυνατότητες που ξεπήγαζαν από απροσμέτρητη ένταση στη διέγερση της επιψέλειας, βιώνοντας από κοντά τις μεταβολές κι τα τερτίπια του φυσικού περιβάλλοντος, με το οποίο αποκτούσαν οικειότητα στις υπαίθριες δουλειές τους κι που πολλές φορές το έκαναν σπίτι τους με μοναδική προφύλαξη απέναντι στους φυσικούς κινδύνους κι πολυάριθμες αντιξότητες μιας κάπας κι ενός 'μπλαρότσιολου', προκειμένου κυρίως για βοσκούς ή αγωγιάτες. Κίνητρο σ' αυτή την πατροπαράδοτη τέχνη, που δεν είχε κάποια σχέση με την ανατολικής προέλευσης μαγεία, πλην το ότι και οι δυο εδράζονταν στην αβεβαιότητα, το άδηλο και το άγνωστο, ήταν η αυξημένη περιέργεια μαζί με το ζωογόνο ενδιαφέρον, γιατί απ' τα παράξενα καιρικά 'καμώματα', 'στοιχειά' εξαρτιόνταν η ύπαρξή τους, η επήσια σοδειά τους, το βιός τους, η επιβίωση της πολυμελούς φαμίλιας τους, ο μετριασμός του πόνου τους από το τεράστιο πλήθος ακόμη κι των αναγκαίων βιοτικών στερήσεων.

«Στη συμμόρφωση με τις υποδείξεις της φύσης, με ανάλογη τροποποίηση της συμπεριφοράς του, των τρόπων του, των συναισθημάτων του, με συναίσθηση του αιτιοκρατικού κανόνα, με αλλαγή στην ευαισθησία, στην αισθητική αντίληψη, πρέπει να επανέλθει ο άνθρωπος, ώστε να λυτρωθεί από το αλυσόδεμα των αβάστατων κι ασφυκτικών δεσμών από τις παραφυάδες των 'πολιτισμικών κατακτήσεων' που τον κουράζουν και ποικιλότροπα τον ταλαιπωρούν» [Zav Zak Ρουσσώ]. Για την αντιμετώπιση όσων μας εντυπωσάζουν δεν συνιστάται απάθεια, ούτε παθητική στάση από μέρους μας, αλλά να δαμάζονται αυτά τα φαινόμενα, αναπτύσσοντας γνώσεις από τη ροπή, τον τρόπο εξέλιξής τους, την αυξητική ή φθίνουσα τροχιά τους, το είδος της κίνησης τους, ευθύγραμμης ή κυκλικής.

Αυτή η λαϊκή μαντική βρίσκεται ως εκκολαπτό-

μενη στον προθάλαμο της μεταγενέστερης επιστήμης της φυσικής κι ειδικότερα της μετεωρολογίας, που φθάνει τώρα πια και στον τόπο μας κι αποτελεί το πρώτο αποφασιστικό βήμα για τη συστηματικοποίηση των δεδομένων, των παραμέτρων και των υποθέσεων. Η αξία αυτής της μαντικής που ανάγει στην επιστημονική ανάπτυξη, πραγματώνει την προσφυή διακήρυξη του Έγκελς: «Παράδοση είναι αναγγελία, αναμονή κι υπόσχεση ενός καλύτερου μέλλοντος... Όποιος αρνείται το παρελθόν και προσκολλάται μόνον στο παρόν, χάνει το μέλλον. Είναι σαν να αρνείται τον εαυτό του...». Έτσι κι η τέχνη του θέματός μας οδηγεί στην τεχνική κι από μερικό κι απομικό γνώρισμα γίνεται γενικό και καθολικό με την επαγγεική μέθοδο της λογικής, οικοδομώντας μια μελλοντική [τωρινή] επιτυχία στο γνωστικό τομέα.

συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Βιάστηκες φέτος, τσέλιγκα, δεν έλιωσαν τα χιόνια,
σου 'λειψε όμως ο τόπος σου και γύρεψες να πας...
... δεν πήρες τον ανήφορο τα πρόβατα ν' αρμέξεις,
μα κάτω στα χαμ'λώματα, στην εκκλησιά μας πήγες...

κι άφησες τη Νεραΐδα δίχως
ίσκιο...

καλό ταξίδι, τσέλιγκα,
οι «στενοβράκηδες» σε χαιρετούν

Από το Σύλλογο Πασχόντων από μεσογειακή αναιμία νομού Τρικάλων πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή:

Ανοιχτή επιστολή προς τους βουλευτές του Νομού Τρικάλων «Ο τρώσας και ιάσεται»

Ο Τήλεφος, βασιλιάς της Μυσίας, τραματίστηκε από τον Αχιλλέα στη διάρκεια της μεταξύ τους μονομαχίας. Το τραύμα αυτό δεν θα θεραπεύεται παρά μόνο, σύμφωνα με χρησμό, από εκείνον που το προκάλεσε. Ο χρησμός έλεγε: «Ο τρώσας και ιάσεται», δηλαδή «εκείνος που προξένησε τη λαβωματιά, αυτός και θα τη θερεπεύσει». Η λαβωματιά του Τήλεφου θεραπεύτηκε όχι από τον Αχιλλέα αλλά από το δόρυ του, όταν ο πολυμήχανος Οδυσσέας, ερμηνεύοντας σωστά τον χρησμό, επέθεσε στο τραύμα λίγη από τη σκουριά του δόρατος του Αχιλλέα. Η σκουριά έκλεισε αμέσως την πληγή του Τήλεφου.

Τα τραύματα που έχει υποστεί η αναπτηρική κοινότητα από την προηγούμενη και την παρούσα κυβέρνηση είναι πολλά και δυσεπούλωτα:

- Επώδυνη μείωση των εισιδημάτων μας από την άδικη επιβολή έκτακτων (;) εισπρακτικών μέτρων.
- Εκτίναξη του ποσοστού ανεργίας που αποτελεί για εμάς την πιο σκληρή μορφή κοινωνικής αναπτηρίας.
- Πρωτοφανής υποβάθμιση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών παροχών μας.
- Κατάρρευση του δημόσιου συστήματος υγείας και πρόνοιας προς όφελος του ιδιωτικού τομέα και συρρίκνωση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας.
- Ανεπαρκής χρηματοδότηση των Κέντρων Υποστήριξης για ΑμεΑ.
- Επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης των ατό-

μων με βαριές και πολλαπλές αναπηρίες στα ιδρύματα κλειστής περίθαλψης.

- Υποχρηματοδότηση του προγράμματος διερμηνείας στη Νοηματική Γλώσσα για τους κωφούς.
- Υποβάθμιση της παρεχόμενης στα ΑμεΑ δημόσιας εκπαίδευσης.
- Θέσπιση ενός παραμορφωμένου Κανονισμού Εκτίμησης Βαθμού Αναπτηρίας (ΚΕΒΑ), ο οποίος σχεδιάστηκε για να χρησιμοποιηθεί από το Ενιαίο Κέντρο Πιστοποίησης της Αναπτηρίας (ΚΕΠΑ) ως μέσο δημοσιονομικού ελέγχου και περικοπής κοινωνικών δαπανών.

Το τελευταίο διάστημα η στοχοποίηση της αναπτηρίας ολοκληρώνεται με τον δημόσιο διασυρμό των αναπτήρων, τόσο από τις πολιτικές ηγεσίες όσο και από τα ΜΜΕ, τα οποία δεν έδωσαν καν την παραμικρή δυνατότητα στην Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπτηρία να τοποθετηθεί επί του θέματος. Μέσω της μαϊμουδογίας, μαζί με τα ξερά καίγονται και τα χλωρά. Ο μέσος έλληνας πολίτης προσπαθεί απεγνωσμένα υπό το πρόσμα των νέων οικονομικών συθηκών να αποφύγει την εξαθλίωση και να εξασφαλίσει την προσωπική και οικογενειακή του επιβίωση. Δεχόμενος αυτή την ενορχηστρωμένη προπαγάνδα στρέφει το βλέμμα του επάνω μας με αμφισβήτηση την στιγμή που η κοινωνική αλληλεγγύη αποτελεί μονόδρομο για όλους τους πολίτες ώστε να μη διοισθήσουμε σε εποχή κοινωνικού κανιβαλισμού. Το αναπτηρικό κίνημα από τη δεκαετία του 1980 και του 1990 ζητούσε Ενιαία Αρχή Γληρω-

μών των προνοιακών επιδομάτων γιατί είχε αντιληφθεί από τότε τα φαινόμενα διαφθοράς αλλά δεν εισακούστηκε γιατί το πρόταγμα όλων των κυβερνήσεων ήταν η εξυπηρέτηση των ψηφοθηρικών τους προτεραιοτήτων. Οι «μαίμουδες», ως γνωστόν, ψηφίζουν στον τόπο μας και μάλιστα κομίζουν και συγγενικές ψήφους στον ευεργέτη πολιτικό υπό την αιγίδα του οποίου τελεί κάθε τέτοια οικογένεια.

Η ανακοίνωση του Υποργείου Υγείας για τον αριθμό των δικαιούχων αναπτηρικών επιδομάτων που δεν απογράφηκε, άνοιξε την κερκόπορτα. Για ποιον λόγο, εκτός από αυτόν του τηλε - εντυπωσιασμού δόθηκε αυτός ο αριθμός στη δημοσιότητα (36.294 άτομα) χωρίς προηγουμένως να αναλυθεί;

Σαφώς κάποιοι δεν πήγαν να απογραφούν επειδή είναι λαθρεπιβάτες στο αναπτηρικό όχημα. Χρέος της πολιτείας είναι να τους εντοπίσει και να τους τιμωρήσει μαζί με όλη την πυραμίδα της οποίας αποτελούν μέλη. Δηλαδή τους πολιτικούς τους προστάτες, τους επίορκους γιατρούς που έδωσαν «γιαλαντζί γνωματεύσεις» και τα μέλη των Υγειονομικών Επιτροπών που έφεραν σε πέρας τη «φάμαπρικα» δίνοντας ποσοστά αναπτηρίας χωρίς να εξετάζουν στοιχειωδώς τους προσερχόμενους σε αυτές.

Κάποιοι το αμέλησαν ως τέκνα της Ελλάδας των διαρκών παρατάσεων.

Κάποιοι εμποδίστηκαν να λάβουν μέρος στη διαδικασία της απογραφής επειδή αντιμετώπισαν συγκεκριμένα προσκόμιμα (π.χ. αδυναμία των Δήμων να χορηγήσουν τις απαιτούμενες βεβαιώσεις, έλλειψη δικαστικής συμπαράστασης γονέων ΑμεΑ, αδυναμία ΚΕΠ να εξυπηρετήσουν τους πολίτες).

Κάποιοι απεβίωσαν.

Κάποιοι λάμβαναν το επίδομα μέχρι και τον Ιανουάριο και εξαιτίας της λήξης της ισχύος της απόφασης της Υγειονομικής Επιτροπής που διέθεταν, δεν μπορούσαν να απογραφούν και εμφανίζονται ως απόντες. Οι τεράστιες λίστες αναμονής στον νέο και δυστυχώς αργοκίνητο, χρονοβόρο και βασανιστικό για τους αναπτήρους θεσμό των ΚΕΠΑ δεν τους επέτρεψαν να ενταχθούν

έγκαιρα εκ νέου στη λίστα των επιδοτούμενων.

Ζητάμε να δοθούν σαφή και τεκμηριωμένα στοιχεία για όλα αυτά διότι το κυνήγι μαγισσών που έχει ξεκινήσει με ευθύνη της πολιτείας διαλύει τη συνοχή του εναπομείναντος κοινωνικού μας ιστού.

Για εμάς το σχέδιο είναι προφανές. Όπως ανακοίνωσε το Υπουργείο Υγείας, θα υπάρξει επανεξέταση όλων των ατόμων με αναπτηρία. Η επανεξέταση θα γίνει από το Κέντρο Πιστοποίησης Αναπτηρίας (ΚΕΠΑ) βάσει του νέου Κανονισμού Εκτίμησης Βαθμού Αναπτηρίας (ΚΕΒΑ), ο οποίος αποτελεί τον πάγκο του χασάπη για τους ανάπτηρους καθώς μειώνει τα ποσοστά αναπτηρίας με αποτέλεσμα άνθρωποι που ως χτες θεωρούνταν ανάπτηροι από αύριο να μην υφίστανται για το Υπουργείο Υγείας ως τέτοιοι. Οι παροχές που δικαιούνταν ως ανάπτηροι θα περικοπούν, οι δαπάνες για το δημόσιο ταμείο θα μειωθούν και τα ελλείμματα θα περιοριστούν. Ο στόχος θα έχει επιτευχθεί και ο μέχρι πρότινος κακόφημος Καιάδας θα έχει αποκατασταθεί ως πεδίο ανάληψης της πατριωτικής ευθύνης και εκπλήρωσης του εθνικού καθήκοντος.

Όταν τα ΜΜΕ αναφέρθηκαν σε πολιτικό που έβγαλε ένα εκατομμύριο ευρώ στο εξωτερικό, εσείς κύριοι και κυρία βουλευτές νιώσατε θιγμένοι και απαιτούσατε επί ημέρες να δοθεί το όνομα στη δημοσιότητα. Έτσι κι εμείς νιώθουμε θιγμένοι διότι είμαστε ανάπτηροι αλλά η αξιοπρέπειά μας είναι αρτιμελής.

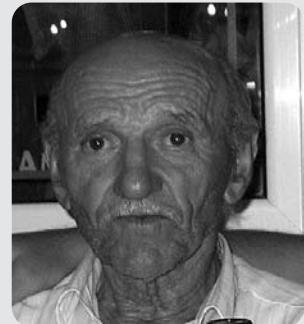
Ζητάμε τη δημόσια τοπιθέτησή σας για την αποκατάσταση της τρωθείσας αξιοπρέπειάς μας στη βάση του «ο τρώσας και ίασεται». Το δόρυ που μας λάβωσε είναι η εξουσία σας που τη μεταχειριστήκατε ως αντιαναπτηρικό όγλο. Χρησιμοποιείστε αυτό το δόρυ όσο ακόμη το κρατάτε στα χέρια σας για να θεραπεύσετε τα τραύματα, ειδεμή θα κληθεί σύντομα να αναλάβει την ίαση κάποιος άλλος «Οδυσσέας».

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Νταλούκας Θωμάς

Ο Γ. Γραμματέας
Τσόγιας Κων/νος

Αποχαιρετισμός στο Σπύρο Καρακώστα (Σπύρο-Γώγο)

Φέτο για σένα η Άνοιξη ήρθε φαρμακωμένη
κι όλοι οι δικοί σου, Σπύρο μου, πολύ είναι πικραμένοι.
Ήρθαν πουλιά απ' την ξενιτιά κι έφεραν το χαμπέρι
κι έμαθε όλο το χωριό, οι φίλοι σου κι οι ξένοι.
Και ορφανέψαν τα βουνά κι όλες οι στράτες κλαίνε.
Στα ριζοσπήλια οι πέρδικες κι αυτές πικρά το λένε:
«Τί το κακό που πάθαμε δεν είν' συχωρεμένο,
τη συνοδειά μας χάσαμε και "το 'χουμε χαμενο"».
Το 'μαθε κι ο Κριάκουρας και θα πενθοφορέσει,
γιατί έχασε τον τοσέλιγκα, δε θα τον καρτερέσει.
Σπύρο μ', γιατί γιορτάλλαξες; 'τί 'σαι γιορτάλλαμένος;
πες μας, για πού ξεκίνησες λουλούδια φορτωμένος;
σε γάμο πας ή σε γιορτή; μήπως σε πανηγύρι
ή μήπως τ' αποφάσισες γι' αγύριστο ταξίδι;
Το σπίτι σου σε καρτερεί κι ο τόπος αγναντεύει,
Σπύρο μου, ξύπνα να τους πεις το τελευταίο "χαίρε".
Και στο ταξίδι που σε πάει ο Μαύρος Καβαλάρης
τίποτα απ' το χέρι του, Σπύρο μου, να μην πάρεις.
Ο Σπύρος ήταν άρχοντας μ' όλη τη σημασία,
ίσκιος σε όλο το χωριό, είχε μεγάλη αξία,
τον είχε ο τόπος συνοδειά και τα βουνά καμάρι,
διάλεξε ο Χάρος εποχή το Μάρτη να τον πάρει.
Φέτο, πουλιά της άνοιξης, τραγούδια να μην πείτε,
ο Σπύρος μας ταξίδεψε, δε θα τον ξαναδείτε.
Όθε ο Σπύρος διάβαινε και το χαμπέρι λένε,
και το κοπάδι του μαζί, με μαύρο δάκρυ κλαίνε.

Βούλα τ' Τσιαλαμάγκα

Ο παραπάνω αποχαιρετισμός συνόδευσε τον Σπύρο-Γώγο στο ξόδι του.

✿ Γάμοι

- Στις 26 Δεκέμβρη 2011 στην Εκκλησία της Αγίας Θεοδώρας Άρτας παντρεύτηκε η Γεωργία Ηλ. Καραθάνου τον Ιωάννη Ευσταθίου.

Ευχές για χαρούμενη ζωή

✿ Γεννήσεις

- Η Ρούλα (κόρη του Δημήτρη Ζαρονίκο) και ο σύζυγός της Βασιλης Μιτσώνης απέκτησαν δεύτερο γιό.
- Η Σοφία (κόρη του Κώστα Χονδρού) και ο σύζυγός της Γιάννης Πλάρας απέκτησαν κοριτσάκι.
- Ο Περικλής Ν. Παληογεώργος (γιος της Αλεξάνδρας Ντίνου και η σύζυγός του Μαριάννα απέκτησαν κοριτσάκι.

Να τους ζήσουν τα νεογέννητα!

✿ Βαφτίσεις

- Ο συγχωριανός μας Ανδρέας Βασ. Παφύλης και η σύζυγός του Μελίνα, βάφτισαν στις 16 Απριλίου στην Άρτα το γιο τους και τον ονόμασαν ΒΑΣΙΛΗ.

Να τους ζήσει το νεοφότιστο

✿ Θάνατοι

- Πέθανε ξαφνικά σε ηλικία 82 ετών, στις 29 Μαρτίου στα Καλύβια Αττικής, όπου διέμενε το χειμώνα, ο συγχωριανός Σπύρος Καρακώστας. Η σωρός ενός απ' τους τελευταίους μεγάλους "τσελιγκάδες" της Νεράιδας αλλά και της ευρύτερης περιοχής, μεταφέρθηκε στη γενέτειρά του, όπου και κηδεύτηκε στις 30 Μαρτίου.
- Πέθανε στις 28 Μαρτίου στην Αθήνα η συγχωριανή μας Λούλα Μπασιούκα. Η σωρός της μεταφέρθηκε στα Καλά Νερά Μαγνησίας όπου και κηδεύτηκε στις 29 Μαρτίου.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους

ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Ο Νικολάκης Κ. Αλειφτήρας πήρε το αργυρό μετάλλιο στους πανελλήνιους αγώνες Κουνγκ Φου παιδών στο αγώνισμα του κονταριού.
Μπράβο στο νεραϊδιωτάκι μας και στους επόμενους αγώνες το ΧΡΥΣΟ.

Οι στίχοι στο εξώφυλλο είναι από το τραγούδι
“Η εκδρομή” του Γιάννη Μηλιώκα
σε μουσική δική του και ερμηνεία
Δημήτρη Μητροπάνου

Τα ανυπόγραφα κείμενα
είναι του Χρήστου Ντίνου

«Ο ΓΛΑΒΑΣ της Νεράιδας»

Τριμηνιαία Έκδοση

Τεύχος 117 (125) - 24ος χρόνος - τρίτη περιόδος. Κωδικός Υπουργείου: 3898

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΝΕΡΑΪΔΙΩΤΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ “Η ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ”

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ: **ΒΑΓΙΑ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: **ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΤΙΝΟΣ**

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: **ΜΥΡΙΚΗ**, Ζωοδόχου Πηγής 36, τηλ. 210 3812373, 210 3844265.

ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ: **Χ. ΝΤΙΝΟΣ**, ΝΑΞΟΥ 3, 151 21 ΠΕΥΚΗ, τηλ. 210 8026322, e-mail: glavades@yahoo.gr

ΕΠΙΤΑΓΕΣ: **ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ Βάγια**, Θεσσαλονίκης 76-78, 118 54 ΑΘΗΝΑ

Αρ. λογαριασμού: 351-002101-065925 Alpha Bank

Ετήσια συνδρομή 15 ευρώ (4 τεύχη)

Νεράιδα-πάσχα 2012

ΚΛΕΙΣΤΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 31 - ΚΩΔ. ΥΠΟΥΡΓ. 3898